

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

I Ανακοινώσεις

Δικαστήριο

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

2003/C 213/01

Απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση C-11/00: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων («Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) — Απόφαση 1999/726/ΕΚ σχετικά με την πρόληψη της απάτης — Προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων — Ευρωπαϊκή υπηρεσία καταπολέμησης της απάτης (OLAF) — Κανονισμός (ΕΚ) 1073/1999 — Εφαρμογή στην ΕΚΤ — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Παραδεκτό — Ανεξαρτησία της ΕΚΤ — Άρθρο 108 ΕΚ — Νομική βάση — Άρθρο 280 ΕΚ — Διαβούλευση με την ΕΚΤ — Άρθρο 105, παράγραφος 4, ΕΚ — Αναλογικότητα»)

1

2003/C 213/02

Απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση C-15/00: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων («Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ) — Απόφαση της διευθύνουσας επιτροπής — Προσφυγή ακυρώσεως — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Άρθρο 237 ΕΚ — Προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων — Ευρωπαϊκή υπηρεσία καταπολέμησης της απάτης (OLAF) — Κανονισμοί (ΕΚ) 1073/1999 και (Ευρατόμ) 1074/1999 — Εφαρμογή στην ΕΤΕπ — Ενστάσεις ελλείψεως νομιμότητας — Αυτονομία της ΕΤΕπ — Νομικές βάσεις — Άρθρα 280 ΕΚ και 203 ΕΑ — Αναλογικότητα — Αιτιολογία»)

1

2003/C 213/03	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 3ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση C-220/01 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division Commercial Court για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]: Joseph Lennox, ενεργού-ντος υπό την εμπορική επωνυμία «R. Lennox & Son», κατά Industria Lavorazione Carni Ovina («Γεωργία — Υγειονομικός έλεγχος — Εισαγωγή προβάτων — Υγειονομικό πιστοποιητικό — Εθνικά συντηρητικά μέτρα κατά της μεταδοτικής σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας»)	2
2003/C 213/04	Διάταξη του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 22ας Απριλίου 2003 στην υπόθεση C-149/00 P: Gregorio Valero Jordana και Serge Vadé κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Αίτηση αναιρέσεως — Υπάλληλοι — Προσφυγή καταστάσα άνευ αντικειμέ-νου — Κατάργηση της δίκης»)	3
2003/C 213/05	Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 9ης Απριλίου 2003 στην υπόθεση C-424/01 (αίτηση του Bundesvergabeamt για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): CS Communications & Systems Austria GmbH κατά Allgemeine Unfallversicherungsanstalt («Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 89/665/ΕΟΚ — Διαδικασίες προσφυγής στον τομέα της συνάψεως δημοσίων συμβάσεων — Προσφυγή ακυρώσεως κατά αποφάσεως της αναθέτουσας αρχής — Αίτηση ασφαλιστικών μέτρων — Υποχρέωση ή δυνατότητα της αρμόδιας για τις διαδικασίες προσφυγής αρχής να λάβει υπόψη τις πιθανότητες ευδοκίμησης της κύριας προσφυγής — Άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας — Ζήτημα ως προς το οποίο δεν υφίσταται περιθώριο για καμία εύλογη αμφιβολία»)	3
2003/C 213/06	Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2003 στην υπόθεση C-1/02 SA: Antirras κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Αίτηση αδειας κατασχέσεως στα χέρια της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων»)	4
2003/C 213/07	Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 28ης Μαρτίου 2003 στην υπόθεση C-75/02 P: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Bizkaia — Diputación Foral de Bizkaia, Territorio Histórico de Gipuzkoa — Diputación Foral de Gipuzkoa y Juntas Generales de Gipuzkoa και Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση στον τομέα της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα — Προσφυγή ακυρώσεως — Άρθρο 33 AX — Προσφυγή ασκηθείσα από αρχή τοπικής αυτοδιοικήσεως — Αίτηση αναιρέσεως προδήλως απαράδεκτη»)	4
2003/C 213/08	Διάταξη του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2003 στην υπόθεση C-306/02 (αίτηση της Commissione tributaria di primo grado di Trento για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Petrolvilla & Bortolotti SpA κ.λπ. κατά Agenzia delle Entrate per la Provincia di Trento («Άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας — Οδηγία 69/335/ΕΟΚ — Φόρος επιβαλλόμενος επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων — Φόρος επί των καθαρών περιουσιακών στοιχείων των εταιριών»)	5
2003/C 213/09	Υπόθεση C-165/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Landgericht Stuttgart με διάταξη της 7ης Απριλίου 2003 στην υπόθεση 1. Συμβολαιο-γράφος Mathias Längst, 2. Επιχείρηση SABU Schuh & Marketing GmbH, 3. Πρόεδρος του Landgericht της Στουτγάρδης και 4. Bezirksrevisor του Landgericht της Στουτγάρ-δης	5

2003/C 213/10	Υπόθεση C-174/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale Amministrativo per la Sardegna με διάταξη της 15ης Ιανουαρίου 2003 και της 12ης Φεβρουαρίου 2003 στην υπόθεση Impresa Portuale di Cagliari Srl κατά Tirrenia di Navigazione SpA και κατά της C.T.O. Combined Terminals Operators Srl.	6
2003/C 213/11	Υπόθεση C-186/03 P: Αίτηση ανατρέσεως της Strabag Benelux NV κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2003 στην υπόθεση T-183/00, Strabag Benelux NV κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 6 Μαΐου 2003	6
2003/C 213/12	Υπόθεση C-188/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Arbeitsgericht Berlin με διάταξη της 30ής Απριλίου 2003 στην υπόθεση Imtraud Junk κατά Rechtsanwalt Wolfgang Kühnel, ως συνδίκου πτωχεύσεως της AWO Gemeinnützige, Pflegegesellschaft Südwest mbH	7
2003/C 213/13	Υπόθεση C-194/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg με διάταξη της 29ης Απριλίου 2003 στην υπόθεση Georg Friedrich Baur, ο νεότερος, ως εκτελεστής της διαθήκης του Georg Friedrich Baur, του πρεσβύτερου κατά Hauptzollamt Kiel	7
2003/C 213/14	Υπόθεση C-198/03 P: Αίτηση ανατρέσεως που άσκησε στις 12 Μαΐου 2003 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 26ης Φεβρουαρίου 2003 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-344/00 και T-345/00 CEVA Santé Animale SA και Pharmacia Entreprises SA, υποστηριζόμενες από τη Fédération européenne de la santé animale (FEDESA) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	8
2003/C 213/15	Υπόθεση C-223/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το VAT and Duties Tribunals, Manchester Tribunal Centre, με διάταξη της 16ης Μαΐου 2003 στην υπόθεση University of Huddersfield Education Corporation κατά Commissioners of Customs and Excise	9
2003/C 213/16	Υπόθεση C-226/03 P: Αναίρεση κατά της αποφάσεως της 13ης Μαρτίου 2003 (αδημοσίευτης) του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επί της υποθέσεως T-125/01 μεταξύ της José Martí Peix, S.A. και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 23 Μαΐου 2003 (με τηλεομοιοτυπία της 22ας Μαΐου)	10
2003/C 213/17	Υπόθεση C-238/03 P: Αίτηση ανατρέσεως της MAJA srl, που ασκήθηκε στις 27 Μαΐου 2003 κατά της αποφάσεως της 12ης Μαρτίου 2003, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα) στην υπόθεση T-254/99, Maja Srl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	11
2003/C 213/18	Υπόθεση C-245/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο), section d'administration, με απόφαση της 9ης Μαΐου 2003, στην υπόθεση της εταιρίας ολλανδικού δικαίου Merck, Sharp και Dohme B.V. κατά État belge (Βελγικού Δημοσίου)	11

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2003/C 213/19	Υπόθεση C-258/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 17 Ιουνίου 2003	11
2003/C 213/20	Υπόθεση C-265/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε η Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso Administrativo, Τρίτο Τμήμα, με διάταξη της 9ης Μαΐου 2003, στην υπόθεση Igor Simutenkov κατά Abogado del Estado, Real Federación Española de Fútbol, Ministerio Fiscal	12
2003/C 213/21	Υπόθεση C-267/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Högsta domstolen με απόφαση της 10ης Απριλίου 2003 στην υπόθεση Lars Erik Staffan Lindberg κατά Riksåklagaren	12
2003/C 213/22	Υπόθεση C-272/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με της 13ης Μαΐου 2003 στην υπόθεση Hauptzollamt Neubrandenburg κατά Jens Christian Siig στην επιχείρηση «Internationale Transport» Export-Import	13
2003/C 213/23	Υπόθεση C-275/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 25 Ιουνίου 2003	13
2003/C 213/24	Υπόθεση C-278/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 26 Ιουνίου 2003	14
2003/C 213/25	Υπόθεση C-280/03: Αγωγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του ευρωπαϊκού ομίλου οικονομικού σκοπού Lior κ.λ.π., που ασκήθηκε στις 24 Ιουνίου 2003	14
2003/C 213/26	Υπόθεση C-283/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven με απόφαση της 27ης Ιουνίου 2003 στην υπόθεση A. H. Kuipers κατά Productschap Zuivel	16
2003/C 213/27	Υπόθεση C-284/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Cour d'appel de Bruxelles με απόφαση της 19ης Ιουνίου 2003 στην υπόθεση Βελγικό Δημόσιο κατά S.A. Temco Europe	16
2003/C 213/28	Υπόθεση C-285/03: Προσφυγή της Ελληνικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 2 Ιουλίου 2003	16
2003/C 213/29	Υπόθεση C-290/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το House of Lords με διάταξη της 30ής Ιουνίου 2003 στην υπόθεση The Queen κατά London Borough of Bromley ex parte Diane Barker (FC)	17
2003/C 213/30	Υπόθεση C-291/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το VAT and Duties Tribunals, Manchester Tribunal Centre, με διάταξη της 30ής Ιουνίου 2003 στην υπόθεση MyTravel plc κατά Commissioners of Customs and Excise	17

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2003/C 213/31	Υπόθεση C-292/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Φινλανδικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 4 Ιουλίου 2003	18
2003/C 213/32	Υπόθεση C-294/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 7 Ιουλίου 2003	19
2003/C 213/33	Υπόθεση C-295/03 P: Αίτηση αναίρεσως της εταιρείας ALESSANDRINI κ.λπ., της 2ας Ιουλίου 2003, κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 10 Απριλίου 2003 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-93/00 και T-46/01, Società Alessandrini Srl κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	19
2003/C 213/34	Υπόθεση C-296/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) με απόφαση της 27ης Ιουνίου 2003 στην υπόθεση SA GlaxoSmithKline κατά Βελγικού Δημοσίου	20
2003/C 213/35	Υπόθεση C-298/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας, που ασκήθηκε στις 10 Ιουλίου 2003	20
2003/C 213/36	Υπόθεση C-302/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 14 Ιουλίου 2003	20
2003/C 213/37	Υπόθεση C-303/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 14 Ιουλίου 2003	21
2003/C 213/38	Υπόθεση C-304/03: Αγωγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά PROSECOM — Protecção, Segurança e Comunicações, Lda., που ασκήθηκε στις 14 Ιουλίου 2003 ..	21
2003/C 213/39	Υπόθεση C-308/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Γαλλικού Οργανισμού υγιεινομικής ασφάλειας των προϊόντων υγείας (Agence française de sécurité sanitaire des produits de santé), που ασκήθηκε στις 22 Ιουλίου 2003	22
2003/C 213/40	Υπόθεση C-310/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, που ασκήθηκε στις 23 Ιουλίου 2003	22
2003/C 213/41	Υπόθεση C-311/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 23 Ιουλίου 2003	22
2003/C 213/42	Υπόθεση C-312/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου, που ασκήθηκε στις 23 Ιουλίου 2003	23
2003/C 213/43	Υπόθεση C-314/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, που ασκήθηκε στις 23 Ιουλίου 2003	23

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2003/C 213/44	Υπόθεση C-315/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Huhtamaki Dourdan SA, που ασκήθηκε στις 23 Ιουλίου 2003	24
2003/C 213/45	Υπόθεση C-322/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 24 Ιουλίου 2003	24
2003/C 213/46	Υπόθεση C-331/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 28 Ιουλίου 2003	24
2003/C 213/47	Υπόθεση C-333/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, που ασκήθηκε στις 30 Ιουλίου 2003	25
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2003/C 213/48	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 2ας Ιουλίου 2003 στην υπόθεση T-99/98: Hameico Stuttgart GmbH και λοιποί κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Αγωγή αποζημιώσεως — Κοινή οργάνωση των αγορών — Μπανάνες — Καθεστώς εισαγωγής — Επιχειρήσεις της πρώτης ΔΔΓ»)	26
2003/C 213/49	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Ιουνίου 2003 στην υπόθεση T-52/00: Coe Clerici Logistics SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Ανταγωνισμός — Καταγγελία — Άρθρα 82 ΕΚ και 86 ΕΚ — Παραδεκτό — Λιμενικές υπηρεσίες»)	26
2003/C 213/50	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση T-102/00: Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Κοινωνική πολιτική — Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο — Μείωση χρηματοδοτικής συνδρομής — Δικαιώματα άμυνας — Άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 — Αιτιολογία»)	26
2003/C 213/51	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση T-220/00: Cheil Jedang Corp. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Λυσίνη — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων — Εφαρμόσιμο — Βαρύτητα και διάρκεια της παραβάσεως — Κύκλοι εργασιών — Ελαφρυντικές περιστάσεις»)	27
2003/C 213/52	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση T-223/00: Kyowa Hakko Kogyo Co. Ltd και Kyowa Hakko Europe GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Λυσίνη — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων — Εφαρμόσιμο — Βαρύτητα της παραβάσεως — Κύκλοι εργασιών — Σώρευση των κυρώσεων»)	27

2003/C 213/53	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση T-224/00: Archer Daniels Midland Company και Archer Daniels Midland Ingredients Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Λυσίνη — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων — Εφαρμοσμένο — Βαρύτητα και διάρκεια της παραβάσεως — Κύκλοι εργασιών — Επιβαρυντικές περιστάσεις — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία κατά τη διοικητική διαδικασία — Σώρευση των κυρώσεων»)	28
2003/C 213/54	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση T-230/00: Daesang Corp. και Sewon Europe GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Λυσίνη — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων — Κύκλοι εργασιών — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία κατά τη διοικητική διαδικασία»)	28
2003/C 213/55	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση T-374/00, Verband der freien Rohrwerke eV κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Έλεγχος των συγκεντρώσεων επιχειρήσεων — Συγκέντρωση επιπτώσεων εν μέρει στη Συνθήκη ΕΚΑΧ και εν μέρει στη Συνθήκη ΕΚ — Απόφαση περί χορηγήσεως αδειας βάσει του άρθρου 66, παράγραφος 2, ΑΧ — Απόφαση περί του συμβατού με την κοινή αγορά βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 4064/89 — Προϋποθέσεις παραδεκτού σύμφωνα με τη Συνθήκη ΕΚΑΧ και τη Συνθήκη ΕΚ — Σχέση μεταξύ των καθεστώτων ελέγχου των συγκεντρώσεων που προβλέπονται στη Συνθήκη ΕΚΑΧ και στη Συνθήκη ΕΚ — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πλάνη περί την εκτίμηση)	29
2003/C 213/56	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση T-22/01, Πέτρος Ευθυμίου κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Καταβολή εξόδων αποστολής — Μετακίνηση με αεροπλάνο σε διακεκριμένη θέση)	29
2003/C 213/57	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουνίου 2003 στην υπόθεση T-72/01, Norman Pyres κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Εσωτερικός διαγωνισμός — Αποκλεισμός από την προφορική δοκιμασία)	30
2003/C 213/58	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση T-122/01: Best Buy Concepts Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) («Κοινοτικό σήμα — Εικονιστικό σήμα περιέχον το λεκτικό σήμα “best buy” — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)	30
2003/C 213/59	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση T-129/01: José Alejandro, SL κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά σήματα BUD — Αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού λεκτικού σήματος BUDMEN — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)	31

2003/C 213/60	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση T-156/01: Laboratorios RTB, SL κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ακυρώσεως — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Προγενέστερα εικονιστικά και λεκτικά σήματα που περιέχουν τη λέξη GIORGI — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος GIORGIO AIRE — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 — Απόδειξη της χρήσεως — Άρθρο 56, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94») 31	31
2003/C 213/61	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση T-162/01: Laboratorios RTB, SL κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερα εικονιστικά και λεκτικά σήματα που περιέχουν τη λέξη GIORGI — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος GIORGIO BEVERLY HILLS — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94») 32	32
2003/C 213/62	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση T-234/01: Andreas Stihl AG & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) («Κοινοτικό σήμα — Χρώματα — Συνδυασμός των χρωμάτων πορτοκαλί και φαιού — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94») 32	32
2003/C 213/63	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση T-65/02, Michelle Chetaud κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Υπάλληλοι — Σύνταξη — Εφαρμοζόμενος διορθωτικός συντελεστής — Απόδειξη της κατοικίας — Απόσυρση εγγράφου — Επίπτωση ως προς το βάρος αποδείξεως) 32	32
2003/C 213/64	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Ιουνίου 2003 στην υπόθεση T-78/02, Stephan-Harald Voigt κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (Υπάλληλοι — Μέλος του προσωπικού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας — Γραπτή επίκληση) 33	33
2003/C 213/65	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Απριλίου 2003 στην υπόθεση T-119/02, Royal Philips Electronics NV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ανταγωνισμός — Συγκεντρώσεις — Παραδεκτό — Δεσμεύσεις κατά την πρώτη φάση ελέγχου — Σοβαρές αμφιβολίες όσον αφορά τη συμβατότητα με την κοινή αγορά — Μερική παραπομπή στις εθνικές αρχές) 33	33
2003/C 213/66	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 4ης Ιουνίου 2003 στην υπόθεση T-224/99: The European Council of Transport Users ASBL κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Προσφυγή ακυρώσεως — Προσφυγή που κατέστη άνευ αντικειμένου — Κατάργηση της δίκης») 34	34
2003/C 213/67	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 13ης Μαΐου 2003 στην υπόθεση T-97/01 DEP: Χρίστος Γκόγκος κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Καθορισμός των δυνάμεων να αναζητηθούν δικαστικών εξόδων») 34	34

2003/C 213/68	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 2ας Ιουνίου 2003 στην υπόθεση T-276/02: Forum 187 asbl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Κρατικές ενισχύσεις — Φορολογικό καθεστώς — Υφιστάμενη ενίσχυση — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ — Έννομα αποτελέσματα — Δεν υφίστανται — Απαράδεκτο») 35	35
2003/C 213/69	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουνίου 2003 στην υπόθεση T-5/03, Société Ayassamy & Fils EURL κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Απόφαση 2002/973/ΕΚ — Εισφορά θαλάσσης — Προσφυγή ακυρώσεως — Απαράδεκτο) 35	35
2003/C 213/70	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 31ης Μαρτίου 2003 στην υπόθεση T-65/03 R, Fondation Alsace κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Παραδεκτό) 35	35
2003/C 213/71	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουνίου 2003 στην υπόθεση T-175/03 R, Norbert Schmitt κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Ανασυγκρότησης (Ασφαλιστικά μέτρα — Παραδεκτό) 36	36
2003/C 213/72	Υπόθεση T-143/03: Προσφυγή-αγωγή της Elisabeth Saskia Smit κατά της Ευρωπόλ, που ασκήθηκε στις 29 Απριλίου 2003 36	36
2003/C 213/73	Υπόθεση T-150/03: Προσφυγή του Jose Maria Sison κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 30 Απριλίου 2003 36	36
2003/C 213/74	Υπόθεση T-165/03: Προσφυγή του Eduard Vonier κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 15 Μαΐου 2003 37	37
2003/C 213/75	Υπόθεση T-198/03: Προσφυγή της Bank Austria Creditanstalt AG κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 6 Ιουνίου 2003 38	38
2003/C 213/76	Υπόθεση T-247/03: Προσφυγή της Miguel Torres, S.A., κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 24 Ιουνίου 2003 39	39
2003/C 213/77	Υπόθεση T-249/03: Προσφυγή του «Υ» κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 2 Ιουλίου 2003 39	39
2003/C 213/78	Υπόθεση T-252/03: Προσφυγή της Fédération Nationale de l'Industrie et des Commerces en Gros des Viandes (FNICGV) κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 7 Ιουλίου 2003 40	40
2003/C 213/79	Υπόθεση T-254/03: Προσφυγή του José Manuel Lopes Cejudo κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 8 Ιουλίου 2003 40	40

2003/C 213/80	Υπόθεση T-256/03: Προσφυγή του Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiserestehersteller e.V. και του Josef Kloh κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 14 Ιουλίου 2003	41
2003/C 213/81	Υπόθεση T-258/03: Προσφυγή-αγωγή του Andreas Mausolf κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, που ασκήθηκε στις 11 Ιουλίου 2003	42
2003/C 213/82	Διαγραφή της υποθέσεως T-280/93	42
2003/C 213/83	Διαγραφή της υποθέσεως T-52/98	43
2003/C 213/84	Διαγραφή της υποθέσεως T-53/98	43
2003/C 213/85	Διαγραφή της υποθέσεως T-292/99	43
2003/C 213/86	Διαγραφή της υποθέσεως T-295/99	43
2003/C 213/87	Διαγραφή της υποθέσεως T-303/99	43
2003/C 213/88	Διαγραφή της υποθέσεως T-35/02	44
2003/C 213/89	Διαγραφή της υποθέσεως T-103/02	44
2003/C 213/90	Διαγραφή της υποθέσεως T-62/03	44
2003/C 213/91	Διαγραφή της υποθέσεως T-85/03	44

II Προπαρασκευαστικές πράξεις

.....

III Πληροφορίες

2003/C 213/92	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης EE C 200 της 23.8.2003	45
---------------	---	----

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 10ης Ιουλίου 2003

στην υπόθεση C-11/00: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων ⁽¹⁾

(«Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) — Απόφαση 1999/726/ΕΚ σχετικά με την πρόληψη της απάτης — Προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων — Ευρωπαϊκή υπηρεσία καταπολέμησης της απάτης (OLAF) — Κανονισμός (ΕΚ) 1073/1999 — Εφαρμογή στην ΕΚΤ — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Παραδεκτό — Ανεξαρτησία της ΕΚΤ — Άρθρο 108 ΕΚ — Νομική βάση — Άρθρο 280 ΕΚ — Διαβούλευση με την ΕΚΤ — Άρθρο 105, παράγραφος 4, ΕΚ — Αναλογικότητα»)

(2003/C 213/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-11/00, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικώς C. W. A. Timmermans, H. P. Hartvig και U. Wölker και στη συνέχεια J.-L. Dewost, H. P. Hartvig και U. Wölker) υποστηριζόμενη από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωπος: αρχικώς M. A. Fierstra, και στη συνέχεια J. van Bakel), το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: J. Schoo και H. Duintjer Tebbens) και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Aussant, F. van Craeynest και F. Anton) κατά Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (εκπρόσωποι: A. Sáinz de Vicuña και C. Zilioli, επικουруμένοι από τον A. Dashwood, barrister), με αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης 1999/726/ΕΚ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 7ης Οκτωβρίου 1999, σχετικά με την πρόληψη της απάτης (ΕΚΤ/1999/5) (ΕΕ L 291, σ. 36), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet, M. Wathelet και R. Schintgen, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola (εισηγητή), P. Jann και B. Σκουρή, F. Macken και N. Colneric, S. von Bahr και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 10 Ιουλίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 1999/726/ΕΚ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 7ης Οκτωβρίου 1999, σχετικά με την πρόληψη της απάτης (ΕΚΤ/1999/5).
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 122 της 29.4.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 10ης Ιουλίου 2003

στην υπόθεση C-15/00: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων ⁽¹⁾

(«Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ) — Απόφαση της διευθύνουσας επιτροπής — Προσφυγή ακυρώσεως — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Άρθρο 237 ΕΚ — Προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων — Ευρωπαϊκή υπηρεσία καταπολέμησης της απάτης (OLAF) — Κανονισμοί (ΕΚ) 1073/1999 και (Ευρατόμ) 1074/1999 — Εφαρμογή στην ΕΤΕπ — Ενστάσεις ελλείψεως νομιμότητας — Αυτονομία της ΕΤΕπ — Νομικές βάσεις — Άρθρα 280 ΕΚ και 203 ΕΑ — Αναλογικότητα — Αιτιολογία»)

(2003/C 213/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-15/00, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικώς C. W. A. Timmermans, H. P. Hartvig και C. Gómez de la Cruz, και στη συνέχεια J.-L. Dewost, H. P. Hartvig και C. Gómez de la Cruz), υποστηριζόμενη από το Βασίλειο των

Κάτω Χωρών (εκπρόσωπος: αρχικώς M. A. Fierstra, και στη συνέχεια J. van Bakel), το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: J. Schoo και H. Duintjer Tebbens) και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: J. Aussant, F. van Craeynest και F. Anton) κατά Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Morbilli, και στη συνέχεια E. Uhlmann, επικουρούμενοι από τον A. Barav), με αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης της διευθύνουσας επιτροπής της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων της 10ης Νοεμβρίου 1999 για τη συνεργασία με την ευρωπαϊκή υπηρεσία καταπολέμησης της απάτης (OLAF), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet, M. Wathelet και R. Schintgen, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola (εισηγητή), P. Jann και B. Σκουρή, F. Macken και N. Colneric και S. von Bahr και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 10 Ιουλίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της διευθύνουσας επιτροπής της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων της 10ης Νοεμβρίου 1999 για τη συνεργασία με την ευρωπαϊκή υπηρεσία καταπολέμησης της απάτης (OLAF).
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) EE C 122 της 29.4.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 3ης Ιουλίου 2003

στην υπόθεση C-220/01 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division Commercial Court για την έκδοση προδικαστικής απόφασης]: Joseph Lennox, ενεργούντος υπό την εμπορική επωνυμία «R. Lennox & Son», κατά Industria Lavorazione Carni Ovine (¹)

(«Γεωργία — Υγειονομικός έλεγχος — Εισαγωγή προβάτων — Υγειονομικό πιστοποιητικό — Εθνικά συντηρητικά μέτρα κατά της μεταδοτικής σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας»)

(2003/C 213/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-220/01, με αντικείμενο αίτηση του High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Commercial

Court) (Ηνωμένο Βασίλειο), προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Joseph Lennox, ενεργούντος υπό την εμπορική επωνυμία «R. Lennox & Son», και Industria Lavorazione Carni Ovine, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 9 της οδηγίας 91/68/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 1991, σχετικά με το καθεστώς υγειονομικού ελέγχου που διέπει το ενδοκοινοτικό εμπόριο αιγοπροβάτων (ΕΕ L 46, σ. 19), καθώς και διαφόρων άλλων κοινοτικών διατάξεων, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους D. A. O. Edward, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, A. La Pergola, P. Jann, S. von Bahr και A. Rosas (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 3 Ιουλίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να αντιταχθεί στην εισαγωγή προβάτων προοριζομένων για σφαγή κατά την άφιξη στο έδαφός του με μόνη αιτιολογία ότι τα πρόβατα συνοδεύονται από υγειονομικό πιστοποιητικό του υποδείγματος II κατά το παράρτημα Ε της οδηγίας 91/68/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 1991, σχετικά με το καθεστώς υγειονομικού ελέγχου που διέπει το ενδοκοινοτικό εμπόριο αιγοπροβάτων, το οποίο προβλέπεται για το μεταξύ κρατών μελών εμπόριο αιγοπροβάτων παχύνσεως.

- 2) Κατά τον χρόνο των περιστατικών της κύριας δίκης, το κοινοτικό δίκαιο και, ειδικότερα, η οδηγία 91/68 καθώς και το άρθρο 10 της οδηγίας 90/425/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, σχετικά με τους κτηνιατρικούς και ζωοτεχνικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο ορισμένων ζώων και προϊόντων με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς, επέτρεπαν στα κράτη μέλη να απαιτούν, με εθνική ρύθμιση όπως η ιταλική απόφαση αριθ. 600.3/VET/340/2/8920, της 24ης Δεκεμβρίου 1996, όπως διευκρινίστηκε με την επεξηγηματική σημείωση 600.3/340/2/73, της 3ης Ιανουαρίου 1997, ότι κατά την εισαγωγή βοοειδών ή προβατοειδών, προελεύσεως Γαλλίας, Ιρλανδίας, Πορτογαλίας ή Ηνωμένου Βασιλείου, ενόψει σφαγής, αναπαραγωγής ή παχύνσεως, το υγειονομικό πιστοποιητικό που συνοδεύει τα ζώα αυτά να περιλαμβάνει δήλωση ότι τα ζώα γεννήθηκαν και εκτράφηκαν σε εκμετάλλευση στην οποία δεν έχει σημειωθεί κανένα κρούσμα μεταδοτικής σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας κατά τα τελευταία έξι χρόνια.

(¹) EE C 200 της 14.7.2001.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 22ας Απριλίου 2003

στην υπόθεση C-149/00 P: Gregorio Valero Jordana και Serge Vadé κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(«Αίτηση αναιρέσεως — Υπάλληλοι — Προσφυγή καταστάσα άνευ αντικειμένου — Κατάργηση της δίκης»)

(2003/C 213/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-149/00 P, Gregorio Valero Jordana και Serge Vadé, υπάλληλοι της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικοι Βρυξελλών (Βέλγιο), (δικηγόρος: C. Amo Quiñones), με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) της 9ης Φεβρουαρίου 2000, T-111/97, Valero Jordana και Vadé κατά Επιτροπής (Συλλογή Υπ.Υπ. 2000, σ. I-A-15 και II-61), με την οποία ζητήθηκε η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου ο έτερος διάδικος είναι η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Gippini Fournier et C. Berardis-Kayser), το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, P. Jann και A. Rosas (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 22 Απριλίου 2003 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Καταργείται η δίκη.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα τόσο της ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασίας όσο και της παρούσας διαδικασίας.

⁽¹⁾ EE C 163 της 10.6.2000.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 9ης Απριλίου 2003

στην υπόθεση C-424/01 (αίτηση του Bundesvergabeamt για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): CS Communications & Systems Austria GmbH κατά Allgemeine Unfallversicherungsanstalt ⁽¹⁾

(«Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 89/665/ΕΟΚ — Διαδικασίες προσφυγής στον τομέα της συνάψεως δημοσίων συμβάσεων — Προσφυγή ακυρώσεως κατά αποφάσεως της αναθέτουσας αρχής — Αίτηση ασφαλιστικών μέτρων — Υποχρέωση ή δυνατότητα της αρμόδιας για τις διαδικασίες προσφυγής αρχής να λάβει υπόψη τις πιθανότητες ευδοκιμήσεως της κύριας προσφυγής — Άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας — Ζήτημα ως προς το οποίο δεν υφίσταται περιθώριο για καμία εύλογη αμφιβολία»)

(2003/C 213/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-424/01, με αντικείμενο αίτηση του Bundesvergabeamt (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ CS Communications & Systems Austria GmbH και Allgemeine Unfallversicherungsanstalt, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 2 της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (ΕΕ L 395, σ. 33), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, A. La Pergola και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: R. Grass, αφού το αιτούν δικαστήριο ενημερώθηκε ότι το Δικαστήριο θα αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη σύμφωνα με το άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του, αφού οι κατά το άρθρο 23 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου ενδιαφερόμενοι κλήθηκαν να καταθέσουν ενδεχόμενες παρατηρήσεις τους επί του ζητήματος, εξέδωσε στις 9 Απριλίου 2003, διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 2 της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών, έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει στα

κράτη μέλη να προβλέπουν ότι η αρχή που είναι αρμόδια για τις διαδικασίες προσφυγής στον τομέα της συνάψεως δημοσίων συμβάσεων, όταν αποφαινεται επί αιτήσεως για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων, υποχρεούται ή δύναται να λαμβάνει υπόψη τις πιθανότητες ευδοκιμήσεως της προσφυγής με την οποία ζητείται η ακύρωση παράνομης αποφάσεως της αναθέτουσας αρχής, αρκεί οι εφαρμοστέοι για τη λήψη των ασφαλιστικών αυτών μέτρων εθνικοί κανόνες να μην είναι λιγότερο ευνοϊκοί από αυτούς που αφορούν παρόμοια ένδικα βοηθήματα της εσωτερικής έννομης τάξεως και να μην καθιστούν στην πράξη αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την άσκηση των δικαιωμάτων που παρέχει η κοινοτική έννομη τάξη.

(¹) ΕΕ C 3 της 5.1.2002.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 27ης Μαρτίου 2003

στην υπόθεση C-1/02 SA: Antipras κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Αίτηση αδείας κατασχέσεως στα χέρια της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων»)

(2003/C 213/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-1/02 SA, Antipras, εταιρία κονγκολέζικου δικαίου, με έδρα την Κινσάσα (Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό), εκπροσωπούμενη από τον M. Spandre, avocat, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. De Pauw και B. Martenczuk), με αντικείμενο αίτηση αδείας κατασχέσεως στα χέρια της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, C. W. A. Timmermans, P. Jann, S. von Bahr (εισηγητή) και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 27 Μαρτίου 2003, διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση.
- 2) Καταδικάζει την Antipras στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 247 της 12.10.2002.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 28ης Μαρτίου 2003

στην υπόθεση C-75/02 P: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Bizkaia — Diputación Foral de Bizkaia, Territorio Histórico de Gipuzkoa — Diputación Foral de Gipuzkoa y Juntas Generales de Gipuzkoa και Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση στον τομέα της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα — Προσφυγή ακυρώσεως — Άρθρο 33 AX — Προσφυγή ασκηθείσα από αρχή τοπικής αυτοδιοικήσεως — Αίτηση αναιρέσεως προδήλως απαράδεκτη»)

(2003/C 213/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-75/02 P, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Bizkaia — Diputación Foral de Bizkaia, Territorio Histórico de Gipuzkoa — Diputación Foral de Gipuzkoa y Juntas Generales de Gipuzkoa και Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, (εκπρόσωπος: R. Falcón y Tella), με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως η οποία ασκήθηκε κατά της διατάξεως που εξέδωσε στις 11 Ιανουαρίου 2002 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο πενταμελές τμήμα) στην υπόθεση T-77/01, Diputación Foral de Álava κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 2002, σ. II-81), με την οποία το Πρωτοδικείο έκρινε απαράδεκτη την προσφυγή ακυρώσεως που άσκησαν οι αναιρεσείουσες αρχές κατά της αποφάσεως 2001/168/EKAX της Επιτροπής, της 31ης Οκτωβρίου 2000, σχετικά με την ισπανική νομοθεσία για τον φόρο εταιριών (ΕΕ 2001, L 60, σ. 57), και με την οποία ζητείται η εξαφάνιση της διατάξεως αυτής, όπου ο έτερος διάδικος είναι Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Rozet και J. L. Buendía Sierra), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann, F. Macken, N. Colneric και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 28 Μαρτίου 2003, διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

- 2) Καταδικάζει τις *Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava*, το *Territorio Histórico de Bizkaia — Diputación Foral de Bizkaia*, το *Territorio Histórico de Gipuzkoa — Diputación Foral de Gipuzkoa y Juntas Generales de Gipuzkoa* και την *Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 109 της 4.5.2002.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 27ης Μαρτίου 2003

στην υπόθεση C-306/02 (αίτηση της *Commissione tributaria di primo grado di Trento* για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): *Petrolvilla & Bortolotti SpA* κ.λπ. κατά *Agenzia delle Entrate per la Provincia di Trento* (¹)

(«Άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας — Οδηγία 69/335/ΕΟΚ — Φόρος επιβαλλόμενος επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων — Φόρος επί των καθαρών περιουσιακών στοιχείων των εταιριών»)

(2003/C 213/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-306/02, με αντικείμενο αίτηση της *Commissione tributaria di primo grado di Trento* (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του δικαστηρίου αυτού μεταξύ *Petrolvilla & Bortolotti SpA* κ.λπ. κατά *Agenzia delle Entrate per la Provincia di Trento*, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 20), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/303/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1985 (ΕΕ L 156, σ. 23), το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, P. Jann (εισηγητή) και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 27 Μαρτίου 2003 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Ένας φόρος, όπως ο φόρος επί της καθαρής περιουσίας των επιχειρήσεων, δεν αποτελεί φόρο ισοδύναμου οικονομικού αποτελέσματος με φόρο εισφοράς και, επομένως, δεν είναι ασυμβίβαστος προς την οδηγία 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/303/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1985.

(¹) ΕΕ C 261 της 26.10.2002.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το *Landgericht Stuttgart* με διάταξη της 7ης Απριλίου 2003 στην υπόθεση 1. Συμβολαιογράφος *Mathias Längst*, 2. Επιχείρηση *SABU Schuh & Marketing GmbH*, 3. Πρόεδρος του *Landgericht* της Στουτγάρδης και 4. *Bezirksrevisor* του *Landgericht* της Στουτγάρδης

(Υπόθεση C-165/03)

(2003/C 213/09)

Με διάταξη της 7ης Απριλίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Απριλίου 2003, το *Landgericht Stuttgart*, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ 1. του Συμβολαιογράφου *Mathias Längst*, 2. της Επιχείρησης *SABU Schuh & Marketing GmbH*, 3. του Προέδρου του *Landgericht* της Στουτγάρδης και 4. του *Bezirksrevisor* του *Landgericht* της Στουτγάρδης (εκπροσώπου του Δημοσίου Ταμείου), που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των ακόλουθων ερωτημάτων ως προς την ερμηνεία της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων (ΕΕ L 249, σ. 25, — ελληνική ειδ. έκδ.: κεφάλαιο 09, τόμος 1, σ. 0020), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/303/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1985, (ΕΕ L 156, σ. 23), αποκαλούμενης στο εξής: η οδηγία 69/335:

1. Πρέπει, κατ' αντιδιαστολή προς τα πραγματικά περιστατικά τα οποία απετέλεσαν τη βάση της διατάξεως του ΔΕΚ της 21.3.2002, υπόθεση C-264/00, *Gründerzentrum-Betriebs-GmbH*, να θεωρηθούν ως φόρος κατά την έννοια της οδηγίας 69/335, όπως τροποποιήθηκε, τα τέλη καταρτίσεως συμβολαιογραφικού εγγράφου από συμβολαιογράφο έχοντα ιδιότητα κρατικού λειτουργού για δικαιοπραξία εμπίπτουσα στο πεδίο εφαρμογής αυτής της οδηγίας στο πλαίσιο νομικού συστήματος όπως αυτό της Βυρτεμβέργης εντός του Ομόσπονδου κράτους της Βάδης-Βυρτεμβέργης (περιφέρεια του *Oberlandesgericht* της Στουτγάρδης), κατά το οποίο συνυπάρχουν συμβολαιογράφοι έχοντες την ιδιότητα δημοσίου υπαλλήλου και συμβολαιογράφοι ελεύθεροι επαγγελματίες και, ενώ σε κάθε περίπτωση οι συμβολαιογράφοι είναι δανειστές των τελών, όταν πρόκειται για συμβολαιογράφο έχοντα την ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου, αυτός υποχρεούται, δυνάμει νόμου του ομόσπονδου κράτους, να καταβάλει κατ' αποκοπήν μέρος των τελών στο Δημόσιο, το οποίο είναι ο εργοδότης αυτής της κατηγορίας συμβολαιογράφων και χρησιμοποιεί τα εν λόγω έσοδα για τη χρηματοδότηση των σκοπών του;

2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα: Παύουν να θεωρούνται φόρος, κατά την έννοια της οδηγίας 69/335, σε περίπτωση που το Δημόσιο παραιτηθεί από τη διεκδίκηση του μεριδίου του εκ της δικαιοπραξίας και, επομένως, δεν εφαρμόζει πλέον τη διάταξη του Ομόσπονδου κράτους δυνάμει της οποίας μέρος των τελών πρέπει να καταβάλλεται στο Δημόσιο;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale Amministrativo per la Sardegna με διάταξη της 15ης Ιανουαρίου 2003 και της 12ης Φεβρουαρίου 2003 στην υπόθεση Impresa Portuale di Cagliari Srl κατά Tirrenia di Navigazione SpA και κατά της C.T.O. Combined Terminals Operators Srl.

(Υπόθεση C-174/03)

(2003/C 213/10)

Με διάταξη της 15ης Ιανουαρίου 2003 και της 12ης Φεβρουαρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 14 Απριλίου 2003, το Tribunale Amministrativo per la Sardegna στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Impresa Portuale di Cagliari Srl και Tirrenia di Navigazione SpA και C.T.O. Combined Terminals Operators Srl που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- α) Ερωτάται αν, υπό το φως των «αιτιολογικών σκέψεων» της οδηγίας 93/38⁽¹⁾, μια εταιρία του τομέα θαλάσσιων μεταφορών η οποία, σε ορισμένες περιπτώσεις, ασκεί δραστηριότητα υπό καθεστώς πραγματικού μονοπωλίου και, σε άλλες περιπτώσεις, υπό καθεστώς ελεύθερου ανταγωνισμού, και η οποία λαμβάνει κρατικές ενισχύσεις υπόκειται πάντοτε στην προαναφερθείσα κοινοτική οδηγία;

και, τελικά, αν πρέπει να θεωρηθεί ότι η εταιρία πρέπει να τηρεί τους κανόνες σχετικά με την πρόσκληση υποβολής προσφορών.

- β) Ερωτάται αν οι «τεχνικές προδιαγραφές» στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 18 της οδηγίας 93/38 (που μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο με το άρθρο 19 του νομοθετικού διατάγματος 158/95) πρέπει πάντοτε να καθορίζονται πριν τη διαδικασία επιλογής του αντισυμβαλλομένου και πρέπει πάντοτε να υπόκεινται σε διατυπώσεις δημοσιότητας;

(1) ΕΕ L 199 της 9.8.1993, σ. 84. (Οδηγία 93/38/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών).

Αίτηση αναιρέσεως της Strabag Benelux NV κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2003 στην υπόθεση T-183/00, Strabag Benelux NV κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 6 Μαΐου 2003

(Υπόθεση C-186/03 P)

(2003/C 213/11)

Η Strabag Benelux NV, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους A. Delvaux και V. Bertrand, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 6 Μαΐου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναίρεση κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 25 Φεβρουαρίου 2003 στην υπόθεση T-183/00, Strabag Benelux NV κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Η αναρreseύουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Πρωτοδικείου κατά το μέρος κατά το οποίο απορρίπτει την προσφυγή ακυρώσεως/αγωγή αποζημιώσεως ως αβάσιμη·
- να δεχθεί τα αιτήματα που διατύπωσε η εταιρία STRABAG στην προσφυγή/αγωγή και, κατά συνέπεια·
 - να ακυρώσει την απόφαση της 12ης Απριλίου 2000, με την οποία το Συμβούλιο ανέθεσε στην εταιρία DE WAELE γενικές εργασίες διαρρυθμίσεως και συντηρήσεως, οι οποίες αποτέλεσαν αντικείμενο της προκηρύξεως αριθ. 107865 που δημοσιεύθηκε στις 30 Ιουλίου 1999 (ΕΕ S 146), και, εμμέσως, απέρριψε την προσφορά της εταιρίας STRABAG·
 - να υποχρεώσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως να καταβάλει στην εταιρία STRABAG, υπό την επιφύλαξη περαιτέρω αυξήσεως, το ποσό των 153 421 286 BEF ή των 3 803 214 ευρώ καθώς και τους τόκους επί του ποσού αυτού με επιτόκιο 6 % από τις 12 Απριλίου 2000·
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως, η αναρreseύουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

Ο πρώτος λόγος περιλαμβάνει δύο σκέλη. Πρώτον, η αναρreseύουσα προσάπτει στο Πρωτοδικείο άγνοια των εννοιών της συμβάσεως και της αποφάσεως, καθόσον έκρινε ότι η συναφθείσα μεταξύ του Συμβουλίου και του αναδόχου σύμβαση αποτελούσε την απόφαση αναθέσεως του έργου. Δεύτερον, προσάπτει στο Πρωτοδικείο παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων, καθόσον έκρινε ότι το προβλεπόμενο στη διάταξη αυτή πρακτικό μπορούσε να αποτελείται από τρία έγγραφα, ήτοι από την έκθεση προς τη συμβουλευτική επιτροπή

αγορών και συμβάσεων (ΣΕΑΣ), την ευνοϊκή γνωμοδότηση αυτής και τη δημοσιευθείσα στην Επίσημη Εφημερίδα προκήρυξη της συναφθείσας σύμβασης.

Με τον δεύτερο λόγο, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι υπάρχει αντίφαση στο σκεπτικό της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, καθόσον το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η συναφθείσα μεταξύ του Συμβουλίου και του αναδόχου σύμβαση αποτελούσε την απόφαση αναθέσεως του έργου (σκέψη 44), αλλά εξέτασε την επιστολή του Συμβουλίου της 11ης Μαρτίου [Μαΐου] 2000, προκειμένου να αποφανθεί αν η απόφαση περί αναθέσεως ήταν επαρκώς αιτιολογημένη (σκέψεις 56, 57 και 58). Επικουρικώς, η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Πρωτοδικείο παράβαση της κατά το άρθρο 253 ΕΚ υποχρέωσης αιτιολογήσεως, καθόσον έκρινε ότι η επιστολή του Συμβουλίου της 11ης Μαΐου 2000 ήταν επαρκώς αιτιολογημένη, λαμβανομένου υπόψη ιδίως του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/37.

Με τον τρίτο λόγο, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο παρέβη τα άρθρα 18 και 30, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 93/37, τη συγγραφή υποχρεώσεων, καθώς και ότι παραβίασε τις αρχές της ισότητας και της διαφάνειας, καθόσον έκρινε ότι η κύρια αποστολή των ποιοτικών κριτηρίων συνίσταται στην εξακρίβωση ότι κάθε υποψήφιος έχει τα απαιτούμενα για την εκτέλεση των εργασιών προσόντα και ικανότητες και ότι τα κριτήρια αναθέσεως, ειδικότερα δε τα ποιοτικά και τα ποσοτικά, δεν έχουν την ίδια βαρύτητα, καίτοι κάτι τέτοιο δεν προκύπτει από τη συγγραφή υποχρεώσεων.

Με τον τέταρτο λόγο, η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Πρωτοδικείο ότι αλλοίωσε την επιχειρηματολογία της, καθόσον έκρινε ότι, ως προς τα τρία κριτήρια στα οποία η προσφορά της υπερείχε της προσφοράς του αναδόχου, η αναιρεσείουσα αμφισβήτησε τις εκτιμήσεις του Συμβουλίου στην έκθεσή του προς τη ΣΕΑΣ, αν και η ίδια προσηύχε στο Συμβούλιο ότι κατά τη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου παρουσίασε εκτιμήσεις διαφορετικές από εκείνες της εκθέσεως.

Προς στήριξη της αγωγής αποζημιώσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι λόγω παράνομης συμπεριφοράς του Συμβουλίου κατά τη διαδικασία αναθέσεως στοιχειοθετείται εξωσυμβατική ευθύνη. Λόγω της παράνομης αυτής συμπεριφοράς η εταιρεία STRABAG υπέστη σημαντική ζημία, δεδομένου ότι απώλεσε το όφελος που ανέμενε από την εκτέλεση του έργου και ότι επλήγησαν η εμπορική εικόνα και η φήμη της. Η αναιρεσείουσα εκτιμά το σύνολο των ζημιών της σε 3 803 214 ευρώ, ήτοι στο 10 % του αναμενόμενου κύκλου εργασιών.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Arbeitsgericht Berlin με διάταξη της 30ής Απριλίου 2003 στην υπόθεση Irmtraud Junk κατά Rechtsanwalt Wolfgang Kühnel, ως συνδίκου πτωχεύσεως της AWO Gemeinnützige, Pflegegesellschaft Südwest mbH

(Υπόθεση C-188/03)

(2003/C 213/12)

Με διάταξη της 30ής Απριλίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 7 Μαΐου 2003, το Arbeitsgericht Berlin, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Irmtraud Junk και Rechtsanwalt Wolfgang Kühnel, ως συνδίκου πτωχεύσεως της AWO Gemeinnützige, Pflegegesellschaft Südwest mbH που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Η οδηγία 98/59/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις έχει την έννοια ότι ως «απόλυση», κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α' της οδηγίας, νοείται η καταγγελία ως πρώτη πράξη με σκοπό τη λύση της σύμβασης εργασίας ή η λήξη της σχέσεως εργασίας μετά την πάροδο της προθεσμίας προειδοποιήσεως;
2. Εάν ως «απόλυση» νοείται η καταγγελία, η οδηγία επιβάλλει να έχουν ολοκληρωθεί, αφενός, η διαδικασία ενημερώσεως και διαβουλεύσεως του άρθρου 2 της οδηγίας και, αφετέρου, η διαδικασία κοινοποιήσεως των άρθρων 3 και 4 της οδηγίας πριν από τις δηλώσεις περί καταγγελίας;

⁽¹⁾ ΕΕ L 225, σ. 16.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg με διάταξη της 29ης Απριλίου 2003 στην υπόθεση Georg Friedrich Baur, ο νεότερος, ως εκτελεστής της διαθήκης του Georg Friedrich Baur, του πρεσβύτερου κατά Hauptzollamt Kiel

(Υπόθεση C-194/03)

(2003/C 213/13)

Με διάταξη της 29ης Απριλίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 12 Μαΐου 2003, το Finanzgericht Hamburg στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Georg Friedrich Baur, του νεότερου, ως εκτελεστή της διαθήκης του Georg Friedrich Baur, του πρεσβύ-

τερου, και Hauptzollamt Kiel, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Έχει το άρθρο 3α, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου⁽¹⁾, της 31ης Μαρτίου 1984, περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68⁽²⁾ στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1639/91 του Συμβουλίου⁽³⁾, της 13ης Ιουνίου 1991, περί τροποποιήσεως του ως άνω κανονισμού, την έννοια ότι επιτρέπει τη χορήγηση προσωρινής ειδικής ποσότητας αναφοράς προς εκμετάλλευση ως προς την οποία είχε αναληφθεί υποχρέωση μη εμπορίας και η οποία λόγω του εν τω μεταξύ προσανατολισμού της στην παραγωγή άλλων γεωργικών προϊόντων είχε τη δυνατότητα, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως, να παράγει τις αιτηθείσες ποσότητες αναφοράς μόνο με τη βοήθεια ειδικώς προς τούτο μισθωθέντων μέσων παραγωγής (βοσκοτόπων, αγελάδων και άλλων μέσων παραγωγής);
2. Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 4, δεύτερη περίοδος, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1639/91 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1991, περί τροποποιήσεως του ως άνω κανονισμού, την έννοια ότι η οριστικώς χορηγηθείσα ειδική ποσότητα αναφοράς, επίσης στις περιπτώσεις αυτές, περιέρχεται εκ νέου στις εφεδρικές ποσότητες του κράτους μέλους εντός του οποίου η εκμετάλλευση ως προς την οποία είχε αναληφθεί υποχρέωση μη εμπορίας, κατά την εκτεθείσα στο πρώτο ερώτημα έννοια, έλαβε και μπορεί να παραδώσει τις προσωρινές ειδικές ποσότητες αναφοράς μόνο με τη βοήθεια ειδικώς προς τούτο μισθωθέντων μέσων παραγωγής (βοσκοτόπων, αγελάδων και λοιπών μέσων παραγωγής) και στο οποίο η γεωργική αυτή εκμετάλλευση όφειλε να επιστρέψει αυτά τα μέσα παραγωγής στον εκμισθωτή πριν από την 1η Ιουλίου 1994;
3. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα:
Έχει το άρθρο 3α, παράγραφος 4, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1639/91 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1991, περί τροποποιήσεως του ως άνω κανονισμού, την έννοια ότι οριστικώς χορηγηθείσες ειδικές ποσότητες αναφοράς πρέπει, σε τέτοιες περιπτώσεις, να περιέρχονται και πάλι στα αποθέματα του κράτους μέλους στο οποίο η εκμετάλλευση ως προς την οποία είχε αναληφθεί υποχρέωση μη εμπορίας απόλесе πριν από την 1η Ιουλίου 1994 τη δυνατότητα χρησιμοποίησε των μέσων παραγωγής που είναι αναγκαία για την παράδοση των ειδικών ποσοτήτων αναφοράς;
4. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα:
Θεωρείται οριστική απώλεια, κατά την έννοια του τρίτου ερωτήματος, η εκ μέρους της εκμεταλλεύσεως ως προς την οποία είχε αναληφθεί υποχρέωση μη εμπορίας επιστροφή

στον εκμισθωτή, πριν από την 1η Ιουλίου 1994 των αναγκών για την παράδοση των ειδικών ποσοτήτων αναφοράς μέσω παραγωγής, η αναστολή της παραγωγής γάλακτος και η μετά πάροδο τεσσάρων μηνών — πάντως όμως πριν από την 1η Ιουλίου 1994 — επανάληψη της παραγωγής γάλακτος με τη χρησιμοποίηση άλλων ιδίων ή μισθωμένων μέσων παραγωγής;

⁽¹⁾ ΕΕ L 90 της 1.4.1984, σ. 13.

⁽²⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 82.

⁽³⁾ ΕΕ L 150 της 15.6.1991, σ. 35.

Αίτηση αναιρέσεως που άσκησε στις 12 Μαΐου 2003 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 26ης Φεβρουαρίου 2003 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-344/00 και T-345/00⁽¹⁾ CEVA Santé Animale SA και Pharmacia Entreprises SA, υποστηριζόμενες από τη Fédération européenne de la santé animale (FEDESA) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-198/03 P)

(2003/C 213/14)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Τ. Χριστοφόρου και Μ. Shotter, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 12 Μαΐου 2003 αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 26ης Φεβρουαρίου 2003 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-344/00 και T-345/00, CEVA Santé Animale SA και Pharmacia Entreprises SA, επικουρούμενες από τη Fédération européenne de la santé animale (FEDESA) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) της 26ης Φεβρουαρίου 2003 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-344/00 και T-345/00 όσον αφορά το αίτημα αποζημιώσεως·
- να κρίνει κατ' ουσίαν τα αιτήματα αποζημιώσεως και να τα απορρίψει εξ ολοκλήρου ως αβάσιμα·
- να καταδικάσει τις ενάγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

- 1) Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του κανονισμού 2377/90 ⁽²⁾, και ειδικότερα του άρθρου 14

Οι κρίσεις του ΠΕΚ είναι σαφές ότι στηρίζονται στην ερμηνεία ότι το άρθρο 14 του κανονισμού 2377/90 δίνει στις ενάγουσες δικαστικώς επιδιώξιμο δικαίωμα να επιτύχουν την έκδοση αποφάσεως επί των αιτήσεών τους πριν τον Ιανουάριο 2000 και δεύτερον επιβάλλει στην Επιτροπή απόλυτη υποχρέωση να ενεργήσει συμπληρώνοντας την επιστημονική αξιολόγηση και λαμβάνοντας τελική απόφαση επί όλων των αιτήσεων που αφορούν ουσίες οι οποίες ήδη χρησιμοποιούνται στα κράτη μέλη κατά τον χρόνο ενάρξεως ισχύος του κανονισμού πριν την 1η Ιανουαρίου 2000 ή, αν δεν το πράξει να μεριμνήσει για την παράταση της προθεσμίας. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η ερμηνεία αυτή συνιστά ουσιώδη νομική πλάνη και επηρεάζει όλη τη συλλογιστική στην οποία στηρίζεται η απόφαση του ΠΕΚ

- 2) Νομική πλάνη ως προς την ερμηνεία και την εφαρμογή της αρχής της χρηστής διοίκησης

Η κρίση του Πρωτοδικείου ότι η παράλειψη της Επιτροπής θεμελιώνει δικαίωμα αποζημιώσεως λόγω σαφούς και σοβαρής παραβίασης της αρχής της χρηστής διοίκησης στηρίζεται στις ακόλουθες πλάνες όσον αφορά την ερμηνεία και την εφαρμογή της αρχής αυτής:

- δεν αξιολόγησε τον χρόνο που χρειάστηκε σε σχέση με τα διάφορα διαδικαστικά στάδια·
- δεν έλαβε δεόντως υπόψη το πολύπλοκο του φακέλου της προγεστερόνης κατά την εκτίμηση του χρόνου που χρειάστηκε η Επιτροπή·
- εσφαλμένα έδωσε έμφαση στην προθεσμία του άρθρου 14 του κανονισμού 2377/90 και στη σχέση της με την αρχή της χρηστής διοίκησης·
- δεν έλαβε δεόντως υπόψη τη στάθμιση των συμφερόντων στην οποία χρειάστηκε να προβεί η Επιτροπή.

- 3) Κακή ερμηνεία των αποδεικτικών στοιχείων και ελλιπής αιτιολογία

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το ΠΕΚ υπέπεσε σε ουσιώδη πλάνη όσον αφορά την αξιολόγηση των δεδομένων και του επιστημονικού φακέλου κατά την έννοια ότι η προβαλλομένη αδράνεια της Επιτροπής να περιλάβει την προγεστερόνη σ' ένα από τα παραρτήματα του κανονισμού 2377/90 πριν από την 1η Ιανουαρίου 2000 ήταν πλήρως δικαιολογημένη λόγω των συνθηκών της παρούσας υπόθεσης και της αναμφισβήτητης επιστημονικής αβεβαιότητας και του κινδύνου καταχρήσεως της προγεστερόνης. Η Επιτροπή όχι μόνο δεν επέδειξε αδράνεια αλλά έλαβε συγκεκριμένα μέτρα και προσπάθησε να επιλύσει τα επιστημονικά και πολιτικά προβλή-

ματα της υπόθεσης αυτής το συντομότερο δυνατό λαμβάνοντας πάντα υπόψη τον θεμελιώδη στόχο της προστασίας της δημόσιας υγείας. Οι κρίσεις του ΠΕΚ μπορεί επίσης να θεωρηθούν ως ελλιπώς αιτιολογημένες.

- 4) Πλάνη περί την ερμηνεία και την εφαρμογή του άρθρου 228 ΕΚ όσον αφορά την εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το ΠΕΚ υπέπεσε σε δύο βασικές νομικές πλάνες. Πρώτον δεν έλαβε υπόψη τον βαθμό διακριτικής ευχέρειας που έχει η Επιτροπή σε τέτοιες υποθέσεις και έκρινε χωρίς επαρκή αιτιολογία ότι η προβαλλομένη παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης υπήρξε «σαφής και σοβαρή». Δεύτερον, δεν ερμήνευσε ορθά τις διατάξεις του κανονισμού 2377/90 και της σχέσης του με άλλες διατάξεις του κοινοτικού δικαίου και συγκεκριμένα των οδηγιών 81/851 ⁽³⁾ και 96/22 ⁽⁴⁾, δεχόμενο ότι υπάρχει αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της προβαλλομένης ζημίας και της αδράνειας της Επιτροπής.

- 5) Τέλος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι συνιστά νομική πλάνη η κρίση του ΠΕΚ ότι η Επιτροπή υποχρεούται να αποζημιώσει την Pharmacia λόγω του ότι δεν έλαβε υπόψη ότι η θέση της ήταν διαφορετική από τη θέση της προσφεύγουσας CEVA.

⁽¹⁾ ΕΕ C 45 της 10.2.2001, σ. 19.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2377/90 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, για τη θέσπιση κοινοτικής διαδικασίας για τον καθορισμό ανώτατων ορίων καταλοίπων κτηνιατρικών φαρμάκων στα τρόφιμα ζωϊκής προέλευσης (ΕΕ L 224, σ. 1).

⁽³⁾ Οδηγία 81/851/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Σεπτεμβρίου 1981, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα κτηνιατρικά φαρμακευτικά προϊόντα (ΕΕ L 317 της 6.11.1981, σ. 1).

⁽⁴⁾ Οδηγία 96/22/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1996, για την απαγόρευση της χρησιμοποίησης ορισμένων ουσιών με ορμονική ή θυρεοστατική δράση και των β' ανταγωνιστικών ουσιών στη ζωική παραγωγή για κερδοσκοπικούς λόγους και κατάργησης των οδηγιών 81/602/ΕΟΚ, 88/146/ΕΟΚ και 88/299/ΕΟΚ (ΕΕ L 125 της 23.5.1996, σ. 3).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το VAT and Duties Tribunals, Manchester Tribunal Centre, με διάταξη της 16ης Μαΐου 2003 στην υπόθεση University of Huddersfield Education Corporation κατά Commissioners of Customs and Excise

(Υπόθεση C-223/03)

(2003/C 213/15)

Με διάταξη της 16ης Μαΐου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 22 Μαΐου 2003, το VAT and Duties Tribunals, Manchester

Tribunal Centre, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ University of Huddersfield Education Corporation και Commissioners of Customs and Excise, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

Στην περίπτωση που:

1. ένα πανεπιστήμιο παραιτείται του δικαιώματός του απαλλαγής από τον ΦΠΑ σε σχέση με αγαθά και υπηρεσίες που αφορούν συγκεκριμένο ακίνητο ιδιοκτησίας του και εκμισθώνει το ακίνητο σε trust που έχει συσταθεί και ελέγχεται από το ίδιο το πανεπιστήμιο
2. το trust παραιτείται του δικαιώματός του απαλλαγής από τον ΦΠΑ σε σχέση με αγαθά και υπηρεσίες που αφορούν το εν λόγω ακίνητο και υπεκμισθώνει στο πανεπιστήμιο το ακίνητο,
3. οι συμβάσεις μισθώσεως και υπεκμισθώσεως συνήφθησαν και εκτελέστηκαν από το πανεπιστήμιο με μοναδικό σκοπό τη δημιουργία φορολογικού πλεονεκτήματος και δεν είχαν κανένα αυτοτελή επιχειρηματικό σκοπό,
4. στην ουσία οι συμβάσεις εκμισθώσεως και αναμισθώσεως αποτελούσαν και επιδιώκονταν από το πανεπιστήμιο και το trust να αποτελούν νομική κατασκευή για την αναβολή καταβολής του ΦΠΑ, στην οποία είχε ενσωματωθεί διαδικασία που θα επέτρεπε την πλήρη αποφυγή της φορολογικής υποχρεώσεως σε μεταγενέστερη ημερομηνία
 - α) αποτελούν οι εν λόγω συμβάσεις μισθώσεως και υπεκμισθώσεως φορολογητέες παροχές αγαθών και υπηρεσιών για τους σκοπούς της έκτης οδηγίας ΦΠΑ ⁽¹⁾;
 - β) μπορούν να θεωρηθούν ως οικονομικές δραστηριότητες κατά την έννοια της δεύτερης περιόδου του άρθρου 4, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας ΦΠΑ;

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αναίρεση κατά της αποφάσεως της 13ης Μαρτίου 2003 (αδημοσίευτης) του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επί της υποθέσεως T-125/01 μεταξύ της José Martí Peix, S.A. και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 23 Μαΐου 2003 (με τηλεομοιοτυπία της 22ας Μαΐου)

(Υπόθεση C-226/03 P)

(2003/C 213/16)

Η εταιρία José Martí Peix, S.A., εκπροσωπούμενη από τους R. García-Gallardo και D. Domínguez Pérez, δικηγόρους,

άσκησε στις 23 Μαΐου 2003 (με τηλεομοιοτυπία της 22ας Μαΐου) αναίρεση κατά της αποφάσεως της 13ης Μαρτίου 2003 (αδημοσίευτης) του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επί της υποθέσεως T-125/01 μεταξύ της José Martí Peix, S.A. και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναρreseύουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να δεχθεί την παρούσα αναίρεση,
2. να ακυρώσει την απόφαση της 13ης Μαρτίου 2003 του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επί της υποθέσεως T-125/01, José Martí Peix, S.A. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
3. να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου, καθώς και αυτών ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Πρωτοδικείο ερμήνευσε εσφαλμένως την έννοια της «επαναλαμβανόμενης παρατυπίας» του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΚ) 2988/95 του Συμβουλίου, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1). Το Πρωτοδικείο προέβη σε διασταλτική ερμηνεία της εν λόγω έννοιας, η οποία καθιστά άνευ περιεχομένου η αρχή της παραγραφής και είναι αντίθετη προς την ουσία της αρχής αυτής, που συνίσταται στην κύρωση της παραλείψεως εκ μέρους μιας αρχής να διερευνήσει μια παρατυπία. Με το θεσμό της παραγραφής επιδιώκεται η προστασία της αρχής της ασφάλειας δικαίου και η διασφάλιση της αρχής της επιμέλειας της διοικήσεως. Η αρχή σύμφωνα με την οποία ο διοικούμενος πρέπει να έχει εμπιστοσύνη προς την Κοινότητα πρέπει να ερμηνεύεται σωστά και δεν μπορεί να χρησιμοποιείται για να καθιστά ανεφάρμοστη την αρχή της παραγραφής.

Οι συνέπειες της εσφαλμένης αυτής ερμηνείας είναι σοβαρές, δεδομένου ότι ο κανονισμός 2988/95 είναι κανονισμός γενικής εφαρμογής, αφ' ης στιγμής υπάρχει δαπάνη χρηματοδοτούμενη από τον κοινοτικό προϋπολογισμό. Κατά συνέπεια, η ερμηνεία από το Πρωτοδικείο του κανονισμού αυτού θα πρέπει να γίνει σεβαστή σε εθνικό επίπεδο από τις διάφορες εμπλεκόμενες αρχές, παρά το γεγονός ότι αυτό συνεπάγεται περιορισμό των εγγυήσεων των πολιτών έναντι της Διοικήσεως.

Αίτηση αναιρέσεως της MAJA srl, που ασκήθηκε στις 27 Μαΐου 2003 κατά της αποφάσεως της 12ης Μαρτίου 2003, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα) στην υπόθεση T-254/99, Maja Srl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-238/03 P)

(2003/C 213/17)

Η εταιρία MAJA srl, εκπροσωπούμενη από τους Paolo Piva, δικηγόρο Βενετίας, Roberto Mastroianni, δικηγόρο Cosenza, και Guy Arendt, δικηγόρο Λουξεμβούργου, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 27 Μαΐου 2003 αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως της 12ης Μαρτίου 2003, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα) στην υπόθεση T-254/99, Maja Srl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να εξαφανίσει, ως στερούμενη νομιμότητας, την απόφαση του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) και, ως εκ τούτου, να ακυρώσει την πράξη κατά της οποίας έβαλε πρωτοβαθμώς η προσφυγή·
- να της επιδικάσει το σύνολο των δικαστικών εξόδων αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου πάσχει για τους ακόλουθους λόγους:

παράβαση του κανονισμού (ΕΟΚ) 4028/86⁽¹⁾, καθώς και του εκτελεστικού του κανονισμού 1116/88⁽²⁾, όπως πρέπει να ερμηνευθούν και υπό το πρίσμα της αποφάσεως περί «επιτροπολογίας»· έλλειψη αιτιολογίας και ασυνέπεια αυτής· προσβολή της αρχής της ετέρωθεν ακροάσεως και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης· πρόδηλη λογική ασυνέπεια και αντιφατικότητα· έλλειψη αντιστοιχίας μεταξύ του αιτήματος και της αποφάσεως· παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογίας, που διατυπώνεται στο άρθρο 33 και επαναλαμβάνεται στο άρθρο 46 του Οργανισμού ΕΚ· προσβολή των δικαιωμάτων του αμυνόμενου· παράβαση νόμου και παράβαση ουσιώδους τύπου· προσβολή των γενικών αρχών περί εξουσιοδοτήσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ L 376 της 31.12.1986, σ. 7.

⁽²⁾ ΕΕ L 112 της 30.4.1988, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο), section d'administration, με απόφαση της 9ης Μαΐου 2003, στην υπόθεση της εταιρίας ολλανδικού δικαίου Merck, Sharp και Dohme B.V. κατά État belge (Βελγικού Δημοσίου)

(Υπόθεση C-245/03)

(2003/C 213/18)

Με απόφαση της 9ης Μαΐου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Ιουνίου 2003, το Conseil d'État (Βέλγιο), section d'administration, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ της εταιρίας ολλανδικού δικαίου Merck, Sharp και Dohme B.V. και État belge (Βελγικού Δημοσίου) που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Πρέπει να θεωρηθεί ενδεικτική ή αποκλειστική η προθεσμία των ενενήντα ημερών, που μπορεί να παρατείνεται για ενενήντα ακόμη ημέρες, του άρθρου 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 89/105/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με τη διαφάνεια των μέτρων που ρυθμίζουν τον καθορισμό των τιμών των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση και την κάλυψη του κόστους των στα πλαίσια των εθνικών ασφαλιστικών συστημάτων υγείας⁽¹⁾, και, στην περίπτωση που θεωρηθεί αποκλειστική, ποιες είναι οι συνέπειες ενδεχόμενης παρελεύσεώς της, όσον αφορά την απάντηση που πρέπει να δοθεί στην αίτηση περί εγγραφής φαρμάκου στον κατάλογο φαρμάκων που καλύπτονται από το ασφαλιστικό σύστημα υγείας;

Ισοδυναμεί η παρέλευση άπρακτης της προθεσμίας αυτής με εγγραφή του φαρμάκου στον εν λόγω κατάλογο;

⁽¹⁾ ΕΕ L 40 της 11.2.1989, σ. 8.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 17 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση C-258/03)

(2003/C 213/19)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη Μ. Κοντού Durande, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Ιουνίου 2003 προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, εξαρτώντας από την προϋπόθεση της αμοιβαιότητας τη χορήγηση δελτίου άδειας παραμονής αορίστου ισχύος σε υπηκόους των λοιπών κρατών μελών που εμπίπτουν στο άρθρο 1, στοιχεία α, c, f, h, i, j του διατάγματος 94-221 της 11ης Μαρτίου 1994, περί προϋποθέσεων εισόδου και παραμονής στη Γαλλία των υπηκόων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που απολαύουν της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 12 ΕΚ·
2. να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η γαλλική ρύθμιση που διέπει τις προϋποθέσεις χορήγησης δελτίων άδειας παραμονής αορίστου ισχύος σε υπηκόους των λοιπών κρατών μελών και στα μέλη της οικογένειάς τους εξαρτά τη χορήγηση των δελτίων αυτών από την προϋπόθεση της αμοιβαιότητας, να είναι δηλαδή υπήκοοι κράτους μέλους το οποίο χορηγεί δελτίο παραμονής αορίστου ισχύος στους Γάλλους υπηκόους που ασκούν το δικαίωμα της ελεύθερης κυκλοφορίας. Η προϋπόθεση αυτή αντιβαίνει προδήλως στο άρθρο 12 ΕΚ, σε συνδυασμό προς τα άρθρα 17 και 18, παράγραφος 1, 39 και 43 ΕΚ.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε η Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso Administrativo, Τρίτο Τμήμα, με διάταξη της 9ης Μαΐου 2003, στην υπόθεση Igor Simutenkov κατά Abogado del Estado, Real Federación Española de Fútbol, Ministerio Fiscal

(Υπόθεση C-265/03)

(2003/C 213/20)

Με διάταξη της 9ης Μαΐου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Ιουνίου 2003, η Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso Administrativo, Τρίτο Τμήμα, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Igor Simutenkov και Abogado del Estado, Real Federación Española de Fútbol, Ministerio Fiscal που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

«Αντιβαίνει προς το άρθρο 23 της Συμφωνίας εταιρικής σχέσης και συνεργασίας για τη σύναψη εταιρικής σχέσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Ρωσικής Ομοσπονδίας, αφετέρου, που υπογράφηκε στην

Κέρκυρα στις 24 Ιουνίου 1994 η εφαρμογή εκ μέρους αθλητικής ομοσπονδίας σε επαγγελματία αθλητή ρωσικής ιθαγένειας, προσληφθέντα νομίμως από ισπανική ομάδα ποδοσφαίρου, όπως αυτή της κύριας δίκης, κανόνα δυνάμει του οποίου οι ομάδες μπορούν να χρησιμοποιούν στις εθνικές διοργανώσεις περιορισμένο αριθμό παικτών προερχόμενων από τρίτα κράτη, που δεν ανήκουν στον Ενιαίο Οικονομικό Χώρο;»

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Högsta domstolen με απόφαση της 10ης Απριλίου 2003 στην υπόθεση Lars Erik Staffan Lindberg κατά Riksåklagaren

(Υπόθεση C-267/03)

(2003/C 213/21)

Με απόφαση της 10ης Απριλίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 18 Ιουνίου 2003, το Högsta domstolen, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Lars Erik Staffan Lindberg και Riksåklagaren που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως. Το Högsta domstolen ζητεί την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των ακόλουθων ερωτημάτων που αφορούν την ερμηνεία της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾ (η οποία τροποποιήθηκε με την οδηγία 88/182/ΕΚ ⁽²⁾ και την οδηγία 94/10/ΕΚ ⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου), σχετικά με τις τροποποιήσεις του Lotterilagen οι οποίες τέθηκαν σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1997.

1. Μπορεί η εισαγωγή στην εθνική νομοθεσία της απαγορεύσεως χρησιμοποίησης ενός προϊόντος να συνιστά τεχνική προδιαγραφή η οποία πρέπει να κοινοποιηθεί σύμφωνα με την οδηγία;
2. Μπορεί η εισαγωγή στην εθνική νομοθεσία της απαγορεύσεως μιας υπηρεσίας η οποία επηρεάζει τη χρησιμοποίηση ενός προϊόντος να συνιστά τεχνική προδιαγραφή η οποία πρέπει να κοινοποιηθεί σύμφωνα με την οδηγία;
3. Μπορεί ο εκ νέου ορισμός στην εθνική νομοθεσία μιας υπηρεσίας η οποία συνδέεται με την κατασκευή ενός προϊόντος να συνιστά τεχνική προδιαγραφή η οποία πρέπει να κοινοποιηθεί σύμφωνα με την οδηγία, αν ο νέος ορισμός επηρεάζει τη χρησιμοποίηση του προϊόντος;
4. Ποια σημασία για την υποχρέωση κοινοποίησης βάσει της οδηγίας έχουν περιστάσεις όπως το γεγονός ότι η προβλεπόμενη στην εθνική νομοθεσία απαίτηση άδειας

μετατρέπεται σε απαγόρευση, η μεγαλύτερη ή μικρότερη αξία του προϊόντος ή της υπηρεσίας, το μέγεθος της αγοράς για το προϊόν ή την υπηρεσία, καθώς και το αποτέλεσμα που παράγει ως προς τη χρησιμοποίηση μια νέα εθνική διάταξη, δηλαδή αν το αποτέλεσμα συνιστά απόλυτη απαγόρευση της χρησιμοποίησης, καθώς και αν η χρησιμοποίηση απαγορεύεται ή περιορίζεται σε έναν ή πολλούς δυνητικούς τομείς χρήσεως;

- (1) Της 28ης Μαρτίου 1983 για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών (ΕΕ L 109 της 26.4.1983, σ. 8).
 (2) Της 22ας Μαρτίου 1988 που τροποποιεί την οδηγία 83/189/ΕΟΚ (ΕΕ L 81 της 26.3.1988, σ. 75).
 (3) Της 23ης Μαρτίου 1994 που τροποποιεί σημαντικά για δεύτερη φορά την οδηγία 83/189/ΕΟΚ (ΕΕ L 100 της 19.4.1994, σ. 30).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με της 13ης Μαΐου 2003 στην υπόθεση Hauptzollamt Neubrandenburg κατά Jens Christian Siig στην επιχείρηση «Internationale Transport» Export-Import

(Υπόθεση C-272/03)

(2003/C 213/22)

Με διάταξη της 13ης Μαΐου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 24 Ιουνίου 2003, το Bundesfinanzhof στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Hauptzollamt Neubrandenburg και Jens Christian Siig στην επιχείρηση «Internationale Transport» Export-Import, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Έχει το άρθρο 718, παράγραφος 3, στοιχείο δ', σε συνδυασμό με το άρθρο 670, στοιχείο ο', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 ⁽¹⁾, την έννοια ότι απαγορεύει τη χρήση ρυμουλκού οχήματος ταξινομημένου εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας για τη μεταφορά ημιρυμουλκούμενου από τόπο εντός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας, όπου το ημιρυμουλκούμενο ήταν φορτωμένο με εμπορεύματα, προς άλλο τόπο εντός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας, όπου το ρυμουλκούμενο σταθμεύει

απλώς, προκειμένου να μεταφερθεί ακολούθως με άλλο ρυμουλκό όχημα προς τον παραλήπτη των εμπορευμάτων ο οποίος εδρεύει εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας;

(¹) ΕΕ L 253 της 11.10.1993, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 25 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση C-275/03)

(2003/C 213/23)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους António Caeiros και Klaus Wiedner, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 25 Ιουνίου 2003 προσφυγή κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη συμμορφούμενη ορθώς και πλήρως προς την οδηγία 89/665/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το κοινοτικό δίκαιο·
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά το ισχύον πορτογαλικό δίκαιο, για να λάβουν αποζημίωση όσοι ζημιούνται από παραβίαση του κοινοτικού δικαίου περί συμβάσεων του δημοσίου ή των εθνικών κανόνων που μεταφέρουν το δίκαιο αυτό, πρέπει ν' αποδεικνύουν ότι η παράνομη πράξη του Δημοσίου ή των ΝΠΔΔ προήλθε από δόλο ή αμέλεια των αρμοδίων οργάνων ή των προσώπων που τα αποτελούν ή διοικητικών υπαλλήλων. Η προσκόμιση τέτοιας αποδείξεως ενδέχεται να είναι άκρως δυσχερής ή και αδύνατη. Η δυσχέρεια ή αδυναμία προσκομίσεως τέτοιας αποδείξεως μπορεί να οδηγήσει στο αποτέλεσμα ο ζημιούμενος να μη λάβει την αποζημίωση την οποία απαιτήσε και της οποίας εδικαιούτο. Είναι, επομένως, προφανές ότι η επιβαλλομένη στους ζημιουμένους υποχρέωση, την οποία δεν προβλέπει η οδηγία 89/665, διακυβεύει την πρακτική αποτελεσματικότητα του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της προαναφερθείσας οδηγίας.

Είναι επίσης πρόδηλο ότι η δυσχέρεια αποδείξεως του ότι οι παράνομες πράξεις του Δημοσίου ή των ΝΠΔΔ προήλθαν εκ δόλου ή εξ αμελείας ενδέχεται, στην πράξη, να έχει ως αποτέλεσμα τη βραδύτητα και, πιθανότατα, το ατελέσφορο των προσφυγών τις οποίες ασκούν οι ζημιούμενοι για να επιτύχουν αποκατάσταση των ζημιών τις οποίες υπέστησαν. Μια τέτοια κατάσταση διακυβεύει την πρακτική αποτελεσματικότητα του άρθρου 1, παράγραφος 1, της οδηγίας, την υποχρέωση δηλαδή να υφίστανται αποτελεσματικές και ταχείες προσφυγές που να καθιστούν δυνατή την αποζημίωση των ζημιουμένων λόγω παραβιάσεως του κοινοτικού δικαίου περί συμβάσεων του δημοσίου ή των εθνικών κανόνων που μεταφέρουν το δικαίο αυτό.

(¹) ΕΕ L 395 της 30.12.1989, σ. 33.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 26 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση C-278/03)

(2003/C 213/24)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη Marie-José Jonczy, άσκησε στις 26 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας υπόψη την επαγγελματική πείρα που διαθέτουν πολίτες της Ενώσεως εργαζόμεντες στη δημόσια διοίκηση άλλου κράτους μέλους για τους σκοπούς της συμμετοχής τους σε διαγωνισμούς προσλήψεως διδακτικού προσωπικού στα ιταλικά δημόσια σχολεία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 39 ΕΚ και από το άρθρο 3 του κανονισμού 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (¹)
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 39 ΕΚ, καθώς και το άρθρο 3 του κανονισμού 1612/68, έχουν την έννοια ότι, για την πρόσβαση στην ιταλική δημόσια

διοίκηση, οι συγκρίσιμες περίοδοι εργασίας που παρεσχέθη στη δημόσια διοίκηση άλλου κράτους μέλους πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από τις ιταλικές αρχές κατά τρόπο ανάλογο προς την κτηθείσα εντός της ιταλικής δημόσιας υπηρεσίας πείρα.

Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η ισχύουσα στην Ιταλία πρακτική έγκειται στο να μη λαμβάνονται υπόψη οι περίοδοι ασκήσεως αναλόγων εργασιών στη δημόσια διοίκηση των λοιπών κρατών μελών. Η πρακτική αυτή του Υπουργείου της Δημόσιας Αγωγής είναι ασυμβίβαστη με τις προαναφερθείσες διατάξεις.

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33.

Αγωγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του ευρωπαϊκού ομίλου οικονομικού σκοπού Lior κ.λ.π., που ασκήθηκε στις 24 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση C-280/03)

(2003/C 213/25)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον H. Stovlbæk, επικουρούμενο από τη Μ. Μπρα, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 24 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αγωγή κατά του ευρωπαϊκού ομίλου οικονομικού σκοπού Lior, Deira SA, Eutec Srl, Mindshare Bvba, Società Politecnica Italiana (SPI) Sarl, Beneport SA, Europe Information Service SA, Managium Srl, Pi Due Srl, C.A.R.M.E.N. e.v., Energy Research Group / University College Dublin, ORCA — Organic Reclamation & Composting Ass. AIBS, R.P.A. Spa, Aris Hellas Ltd, καθώς και κατά της Lior International n.v.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να δεχθεί τύποις και κατ' ουσία την παρούσα αγωγή στο σύνολό της,
- Κυρίως: να υποχρεώσει τον όμιλο Lior και τις εναγόμενες να καταβάλλουν αλληλεγγύως και εις ολόκληρον στην Επιτροπή το κεφάλαιο που προκύπτει αθροιστικά απο τα χρεωστικά σημειώματα που εκδόθηκαν για το σύνολο των επιδίκων συμβάσεων, ήτοι το συνολικό ποσό των 142 818,86 ευρώ, πλέον τόκων που οφείλονται σύμφωνα με το άρθρο 94 του κανονισμού 3418/93 της Επιτροπής (¹), μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2002, και σύμφωνα με το άρθρο 86, παράγραφος 2 β, του κανονισμού 2342/2002 της Επιτροπής (²), από 1ης Ιανουαρίου 2003, υπολογιζομένους από την επομένη της ημερομηνίας λήξεως της προθεσμίας εξοφλήσεως εκάστου χρεωστικού σημειώματος έως την ημέρα της πλήρους εξοφλήσεως του χρέους, κεφαλαίου και τόκων περιλαμβανομένων, και ειδικότερα:

1. Για τις συμβάσεις Biogaz (SME 3-96), Brochure bioclimatique (DIS 162-95) και Biomasse (SME 1539/97): κεφάλαιο 6 156,75 ευρώ όπως αναγράφεται στο χρεωστικό σημείωμα με αριθμό 3240310250, πλέον τόκων επί του ποσού αυτού, οι οποίοι ανέρχονται, για το διάστημα από 1ης Μαρτίου 2002 έως τις 15 Μαΐου 2003, σύμφωνα με τον ανωτέρω υπολογισμό, στο ποσό των 403,34 ευρώ, προσαυξανόμενων κατά 1,15 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης από τις 16 Μαΐου 2003 μέχρι πλήρους εξοφλήσεως.
2. Για τη σύμβαση Biomasse (SME 1539-97): κεφάλαιο 16 325,11 ευρώ, όπως αναγράφεται στο συμπληρωματικό χρεωστικό σημείωμα με αριθμό 3240402601, πλέον τόκων επί του ποσού αυτού, οι οποίοι ανέρχονται, για το διάστημα από 1ης Ιουλίου 2002 έως τις 15 Μαΐου 2003, σύμφωνα με τον ανωτέρω υπολογισμό, στο ποσό των 798,48 ευρώ, προσαυξανόμενων κατά 3,02 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης από τις 16 Μαΐου 2003 μέχρι πλήρους εξοφλήσεως.
3. Για τη σύμβαση Windenery (SME-792-96): κεφάλαιο 3 980 ευρώ, όπως αναγράφεται στο χρεωστικό σημείωμα με αριθμό 3240309853, πλέον τόκων επί του ποσού αυτού, οι οποίοι ανέρχονται, για το διάστημα από τις 16 Ιανουαρίου 2002 έως τις 15 Μαΐου 2003, σύμφωνα με τον ανωτέρω υπολογισμό, στο ποσό των 282,23 ευρώ, προσαυξανόμενων κατά 0,74 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης από τις 16 Μαΐου 2003 μέχρι της πλήρους εξοφλήσεως.
4. Για τη σύμβαση Photovoltaïc (SME-1883-98): κεφάλαιο 36 000 ευρώ, όπως αναγράφεται στο χρεωστικό σημείωμα με αριθμό 3240304674, πλέον τόκων επί του ποσού αυτού, οι οποίοι ανέρχονται, για το διάστημα από την 1η Σεπτεμβρίου 2001 έως τις 15 Μαΐου 2003, σύμφωνα με τον ανωτέρω υπολογισμό στο ποσό των 3 947,18 ευρώ, προσαυξανόμενων κατά 7,89 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης από τις 16 Μαΐου 2003 μέχρι πλήρους εξοφλήσεως.
5. Για τη σύμβαση Road Transport Industry (DIS-1178-97): κεφάλαιο 36 000 ευρώ, όπως αναγράφεται στο χρεωστικό σημείωμα με αριθμό 3240304787, πλέον τόκων επί του ποσού αυτού, οι οποίοι ανέρχονται, για το διάστημα από την 1η Σεπτεμβρίου 2002 έως τις 15 Μαΐου 2003, σύμφωνα με τον ανωτέρω υπολογισμό, στο ποσό των 3 947,18 ευρώ, προσαυξανόμενων κατά 7,89 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης από τις 16 Μαΐου 2003 μέχρι πλήρους εξοφλήσεως.
6. Για τη σύμβαση Altener II-Agores: κεφάλαιο 44 357 ευρώ, όπως αναγράφεται στο χρεωστικό σημείωμα με αριθμό 32404408642, πλέον τόκων επί του ποσού αυτού, οι οποίοι ανέρχονται, για το διάστημα από 1ης Μαρτίου 2003 έως τις 15 Μαΐου 2003,

σύμφωνα με τον ανωτέρω υπολογισμό, στο ποσό των 577,25 ευρώ, προσαυξανόμενων κατά 7,60 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης από τις 16 Μαΐου 2003 μέχρι πλήρους εξοφλήσεως.

- Όπως επικουρικώς, αν το Δικαστήριο, παρά ταύτα, κρίνει ότι η εναγομένη Lior International Nv είχε αποκτήσει την ιδιότητα του εκδοχέα των συμβάσεων Transport et Photovoltaïc et Agores — όπερ δεν συμβαίνει — να υποχρεώσει την ως άνω εταιρία να καταβάλει αλληλεγγύως και εις ολόκληρον, μετά των άλλων εναγομένων, το ποσό των 72 000 ευρώ, πλέον τόκων που υπολογίζονται από τη λήξη της προθεσμίας εξοφλήσεως των ενταλμάτων πληρωμής που εκδόθηκαν για τις συμβάσεις αυτές.
- Σε κάθε περίπτωση: να καταδικάσει τον όμιλο και τις εναγόμενες αλληλεγγύως και εις ολόκληρον στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της Επιτροπής, περιλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σύμφωνα με τους όρους των συμβάσεων επιδοτήσεως έργων που επελέγησαν από την Επιτροπή στο πλαίσιο ορισμένων κοινοτικών προγραμμάτων, ιδίως στον τομέα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, η Επιτροπή συνεισφέρει στις δαπάνες των συμβατικών έργων μέχρι ένα ποσοστό επί του συνόλου των επιλέξιμων δαπανών του έργου, όπως αυτό το ποσοστό καθορίζεται σε κάθε επιμέρους σύμβαση. Κατόπιν, η Επιτροπή παρέχει χρηματική ενίσχυση μέχρι ένα ποσοστό των επιλέξιμων δαπανών που πράγματι καταβλήθηκαν και δικαιολογούνται για την υλοποίηση ορισμένων επιλεγμένων έργων. Όταν η χρηματική συνεισφορά που οφείλεται για συγκεκριμένο έργο είναι κατώτερη από τις επιχορηγήσεις που έχουν ήδη χορηγηθεί για το έργο αυτό, οι συμβαλλόμενοι οφείλουν να επιστρέψουν αμέσως το πλεονάζον ποσό στην Επιτροπή.

Οι εναγόμενες ευθύνονται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον έναντι της Επιτροπής για την επιστροφή των καθ' υπέρβαση εισπραχθέντων ποσών, κεφαλαίου και τόκων περιλαμβανομένων, τόσο ως συμβαλλόμενες όσο και ως μέλη του ευρωπαϊκού ομίλου οικονομικού σκοπού.

(¹) Κανονισμός (Ευρατομ, ΕΚΑΧ ΕΚ) 3418/93 της Επιτροπής, της 9.12.1993, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή ορισμένων διατάξεων του δημοσιονομικού κανονισμού της 21.12.1977 (ΕΕ L 315 της 16.12.1993, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, της 23.12.2002, περί θέσπισης των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του Δημοσιονομικού Κανονισμού που εφαρμόζεται επί του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 357 της 31.12.2002, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven με απόφαση της 27ης Ιουνίου 2003 στην υπόθεση A. H. Kuipers κατά Productschap Zuivel

(Υπόθεση C-283/03)

(2003/C 213/26)

Με απόφαση της 27ης Ιουνίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 30 Ιουνίου 2003, το College van Beroep voor het bedrijfsleven, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ A. H. Kuipers και Productschap Zuivel που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Είναι ένα εθνικό σύστημα, όπως το επίμαχο σύστημα μειώσεων και αυξήσεων αναλόγως της ποιότητας του νωπού γάλακτος που παραδίδεται σε γαλακτοκομείο, συμβατό με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 804/68⁽¹⁾ περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, και ειδικότερα με την κατά το άρθρο του 24, παράγραφος 2 [νυν, μετά την έκδοση του κειμένου όπως έχει με όλες τις τροποποιήσεις του, άρθρο 38, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1255/99], απαγόρευση της «αμβλύνσεως των διαφορών των τιμών»;
- 2) Είναι ένα εθνικό σύστημα όπως το επίμαχο σύστημα αυξήσεων αναλόγως της ποιότητας του νωπού γάλακτος που παραδίδεται σε γαλακτοκομείο, ασύμβατο με την κατά το άρθρο 24, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 απαγόρευση των ενισχύσεων;
- 3) Αν στο δεύτερο ερώτημα δοθεί καταφατική απάντηση, πρέπει ένα τέτοιο εθνικό σύστημα να θεωρηθεί μέτρο ενισχύσεως του οποίου η θέσπιση πρέπει προηγουμένως να ανακοινωθεί στην Επιτροπή κατά το άρθρο 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, άρθρο 88, παράγραφος 3, ΕΚ);

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 82.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Cour d'appel de Bruxelles με απόφαση της 19ης Ιουνίου 2003 στην υπόθεση Βελγικό Δημόσιο κατά S.A. Temco Europe

(Υπόθεση C-284/03)

(2003/C 213/27)

Με απόφαση της 19ης Ιουνίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις

2 Ιουλίου 2003, το Cour d'appel de Bruxelles, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Βελγικό Δημόσιο και S.A. Temco Europe που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Μπορεί να ερμηνευθεί το άρθρο 13, Β, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας υπό την έννοια ότι συνιστούν μίσθωση ακινήτων κατά το κοινοτικό δίκαιο συμφωνίες που στο βελγικό δίκαιο λαμβάνουν τη μορφή μη τυποποιημένης συμβάσεως, με την οποία μια εταιρία παραχωρεί ταυτόχρονα με διαφορετικές συμβάσεις σε συνδεδεμένες μ' αυτήν εταιρίες ένα προσωρινό δικαίωμα κατοχής στο ίδιο κτήριο έναντι καταβολής ποσού καθοριζόμενου ουσιαστικά σε συνάρτηση με την καταλαμβανόμενη επιφάνεια, λαμβανομένου υπόψη ότι η προσωρινότητα αντισταθμίζεται από το γεγονός ότι οι προς ους η παραχώρηση και ο παραχωρών έχουν κοινή διοίκηση, ή, άλλως ειπείν, περιλαμβάνει η αυτοτελής έννοια του κοινοτικού δικαίου «μίσθωση ακινήτων» του άρθρου 13, Β, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας⁽¹⁾ τη χρήση ακινήτου εξ επαχθούς αιτίας για σκοπούς ξένους προς την οικονομική δραστηριότητα του υποκείμενου σε φόρο — σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 44, παράγραφος 3, περίπτωση 2 *in fine*, του βελγικού Κώδικα ΦΠΑ —, ήτοι την προσωρινή παραχώρηση για αόριστο χρονικό διάστημα και έναντι καταβολής μηνιαίου μισθώματος, ακόμη και στην περίπτωση που αυτό είναι κυμαινόμενο και εξαρτώμενο μερικώς από τα οικονομικά αποτελέσματα του αντισυμβαλλομένου, ο οποίος απολαύει μη αποκλειστικό δικαίωμα κατοχής, λαμβανομένου υπόψη ότι η προσωρινότητα αντισταθμίζεται από το γεγονός ότι ο προς ον η παραχώρηση και ο παραχωρών έχουν κοινή διοίκηση;

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Προσφυγή της Ελληνικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 2 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-285/03)

(2003/C 213/28)

Η Ελληνική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από το Βασίλειο Κοντόλαιμο, νομικό σύμβουλο του κράτους και τον Ιωάννη Χαλκιά παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον πρεσβευτή της Ελλάδος, 27, rue Marie-Adélaïde, άσκησε στις 2 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

Να ακυρωθεί, άλλως να μεταρρυθμιστεί, η απόφαση της Επιτροπής E(2003) 1539, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του ΕΓΤΠΕ — τμήμα εγγυήσεων, κατά το κεφάλαιό της που αφορά τις δημοσιονομικές διορθώσεις σε βάρος της Ελληνικής Δημοκρατίας, στον τομέα των αροτραίων καλλιεργειών για τα οικονομικά έτη 2000-2001

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

- Εσφαλμένη ερμηνεία διατάξεων
- Κακή εκτίμηση πραγματικών περιστατικών
- Πλημελής αιτιολογία
- Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ, του κανονισμού (ΕΟΚ) 729/70, σε συνδυασμό με το έγγραφο VI/5330/97
- Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των άρθρων 6 και 7 του κανονισμού 3508/92

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το House of Lords με διάταξη της 30ής Ιουνίου 2003 στην υπόθεση The Queen κατά London Borough of Bromley ex parte Diane Barker (FC)

(Υπόθεση C-290/03)

(2003/C 213/29)

Με διάταξη της 30ής Ιουνίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 3 Ιουλίου 2003, το House of Lords, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ The Queen και London Borough of Bromley ex parte Diane Barker (FC) που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Αποτελεί η «απόφαση της ή των αρμόδιων αρχών που δίνει το δικαίωμα στον κύριο του έργου να πραγματοποιήσει το σχέδιο» [άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ⁽¹⁾ (στο εξής: οδηγία)] ζήτημα που εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των εθνικών δικαστηρίων κατά την εφαρμογή του εθνικού δικαίου;
2. Επιβάλλει η οδηγία τη διεξαγωγή μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων αν, κατόπιν αρχικής εγκρίσεως του σχεδίου (outline planning permission) υπό την προϋπόθεση της εγκρίσεως των υπό επιφύλαξη σημείων, τα σχέδια για τα

οποία ζητείται η άδεια μπορούν, λόγω, ιδίως, της φύσης, του μεγέθους ή της θέσης τους, να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον εφόσον δεν διεξαχθεί μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων (άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας);

3. Μπορεί εθνική νομοθεσία, σύμφωνα με την οδηγία, να απαγορεύει σε αρμόδια αρχή να απαιτεί τη διεξαγωγή μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας χωροταξικού σχεδιασμού, σε περιπτώσεις όπου:

- α) εθνικός χωροταξικός νόμος προβλέπει την αρχική έγκριση σχεδίου σε πρώτη φάση της διαδικασίας σχεδιασμού και απαιτεί την εκτίμηση της αρμόδιας αρχής στο στάδιο αυτό περί του αν, για τους σκοπούς της οδηγίας, απαιτείται η μελέτη των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, και
- β) η αρμόδια αρχή καθορίζει στη συνέχεια ότι δεν χρειάζεται η διεξαγωγή μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων και εγκρίνει αρχικά το σχέδιο υπό την προϋπόθεση της μεταγενέστερης εγκρίσεως ορισμένων υπό επιφύλαξη σημείων, και
- γ) η εν λόγω απόφαση μπορεί στη συνέχεια να προσβληθεί ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων;

⁽¹⁾ Οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1985 για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175 της 5.7.1985, σ. 40).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το VAT and Duties Tribunals, Manchester Tribunal Centre, με διάταξη της 30ής Ιουνίου 2003 στην υπόθεση MyTravel plc κατά Commissioners of Customs and Excise

(Υπόθεση C-291/03)

(2003/C 213/30)

Με διάταξη της 30ής Ιουνίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 4 Ιουλίου 2003, το VAT and Duties Tribunals, Manchester Tribunal Centre, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ MyTravel plc και Commissioners of Customs and Excise που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

Ως προς την ορθή ερμηνεία του άρθρου 26 της Έκτης Οδηγίας ⁽¹⁾ περί του φόρου προστιθεμένης αξίας και της αποφάσεως του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-308/96 και C-94/97, Madgett και Baldwin (Συλλογή 1998, σ. I-6229):

I. Έχει τη δυνατότητα και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, υπό ποιές προϋποθέσεις, οργανωτής περιηγήσεων, ο οποίος υπέβαλε δηλώσεις φόρου προστιθεμένης αξίας για ένα οικονομικό έτος, βάσει της μεθόδου του πραγματικού κόστους, η οποία αποτελεί τη μοναδική μέθοδο που προβλέπει η εθνική νομοθεσία περί μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, να υπολογίσει — συνακολουθώντας — εκ νέου το οφειλόμενο ποσό ΦΠΑ εν μέρει σύμφωνα με τη μέθοδο της αγοραίας αξίας που περιγράφεται στη σκέψη 46 της αποφάσεως εκείνης;

- 1) Συγκεκριμένα, δύναται αυτός ο οργανωτής περιηγήσεων να χρησιμοποιεί επιλεκτικώς την αγοραία αξία σε σχέση με διάφορα οικονομικά έτη, και σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, υπό ποιές προϋποθέσεις;
- 2) Δύναται ο οργανωτής περιηγήσεων, σε περίπτωση που πωλεί ορισμένα στοιχεία ιδίων υπηρεσιών των πακέτων που προσφέρει στο κοινό, ως υπηρεσίες εκτός πακέτου (εν προκειμένω, τις πτήσεις), αλλά δεν πωλεί άλλα στοιχεία ιδίων υπηρεσιών ορισμένων από τα πακέτα που προσφέρει στο κοινό ως υπηρεσίες εκτός πακέτου (εν προκειμένω, κρουαζιέρες και διαμονή σε χώρους κάμπινγκ):
 - α) να χρησιμοποιεί τη μέθοδο της αγοραίας αξίας ως προς τα πακέτα (που αποτελούν τη μεγάλη πλειονότητα) στα οποία μπορεί να καθορίσει την αξία όλων των παροχών των ιδίων υπηρεσιών του (εν προκειμένω, των πτήσεων), σε σχέση με τις εκτός πακέτου πωλήσεις που έχει πραγματοποιήσει προς το κοινό;
 - β) στις περιπτώσεις που στο πακέτο περιλαμβάνονται ίδιες υπηρεσίες, τις οποίες ο οργανωτής περιηγήσεων δεν πωλεί στο κοινό ως εκτός πακέτου (εν προκειμένω, κρουαζιέρες και χώρους κάμπινγκ), δύναται ο οργανωτής περιηγήσεων να χρησιμοποιεί τη μέθοδο της αγοραίας αξίας για να καθορίζει την αξία της παροχής των ιδίων υπηρεσιών που δεν πωλεί στο κοινό (εν προκειμένω, των πτήσεων), όταν δεν κατέστη δυνατό να προσδιορισθεί αγοραία αξία για τα άλλα μέρη του πακέτου;
- 3) Πρέπει η χρησιμοποίηση του συνδυασμού των μεθόδων να είναι (α) απλούστερη ή (β) σημαντικά απλούστερη ή (γ) ελάχιστα πολυπλοκότερη;
- 4) Πρέπει η μέθοδος της αγοραίας αξίας να καταλήγει στο ίδιο, ή σε πολύ παρεμφερές, οφειλόμενο ποσό ΦΠΑ με τη μέθοδο του κόστους;

Είναι δυνατόν, υπό τις περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως, να καθορισθεί το μέρος των ιδίων υπηρεσιών που αφορά τις πτήσεις οι οποίες πωλούνται ως μέρος του πακέτου διακοπών, λαμβάνοντας υπόψη α) το μέσο κόστος αεροπορικής θέσης, προσαυξημένο κατά το μέσο περιθώριο κέρδους που είχε ο οργανωτής περιηγήσεων από τις πωλήσεις μεμονωμένων θέσεων κατά το εν λόγω οικονομικό

έτος, ή β) τον μέσο όρο των εσόδων που είχε ο οργανωτής περιηγήσεων από τις πωλήσεις μεμονωμένων θέσεων κατά το εν λόγω οικονομικό έτος;

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ 09/001, σ. 49).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Φινλανδικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 4 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-292/03)

(2003/C 213/31)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Μ. Κωνσταντινίδη και Ρ. Aalto, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 4 Ιουλίου 2003, προσφυγή κατά της Φινλανδικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να διαπιστώσει, κατ' εφαρμογή του άρθρου 226 της Συνθήκης ΕΚ, ότι η Φινλανδική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται από την οδηγία 2000/53/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2000, για τα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους, ή, τουλάχιστον, παραλείποντας να της κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- 2) να καταδικάσει την Φινλανδική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ταχθείσα για την μεταφορά της οδηγίας αυτής στην εσωτερική έννομη τάξη προθεσμία έληξε στις 21 Απριλίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 269, σ. 34.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 7 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-294/03)

(2003/C 213/32)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους X. Lewis και F. Simonetti, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 7 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι απαραίτητες για την συμμόρφωση προς το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 85/337/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον⁽¹⁾ ως προς σχέδια εξορύξεως τύρφης ή, έστω, παραλείποντας να γνωστοποιήσει τα εν λόγω μέτρα στην Επιτροπή, δεν εφάρμοσε πλήρως όλα τα αναγκαία μέτρα για να εκτελέσει την απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Σεπτεμβρίου 1999, στην υπόθεση C-392/96, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας, και δεν συμμορφώθηκε πλήρως με τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 228 της Συνθήκης·
- 2) να καταδικάσει την Ιρλανδία να καταβάλει στην Επιτροπή, στον λογαριασμό «ιδιοί πόροι ΕΚ», χρηματική ποινή ύψους 21 600 ευρώ ημερησίως για κάθε ημέρα καθυστέρησης στην εφαρμογή των αναγκαίων μέτρων για την εκτέλεση της αποφάσεως C-392/96, από της εκδόσεως της αποφάσεως στην παρούσα υπόθεση έως της πλήρους εκτελέσεως της αποφάσεως C-392/96·
- 3) να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή αφορά την παράλειψη της Ιρλανδίας να εκτελέσει την απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 1999 στην υπόθεση C-392/96, καθόσον η Ιρλανδία δεν έλαβε τα προσήκοντα μέτρα από την έκδοση της εν λόγω αποφάσεως για να διασφαλίσει ότι η Ιρλανδική νομοθεσία συνάδει με την οδηγία του Συμβουλίου 85/337/ΕΟΚ, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (στο εξής: οδηγία) ως προς σχέδια εξορύξεως τύρφης που εμπίπτουν στο σημείο 2, στοιχείο α', του Παραρτήματος II της οδηγίας. Καίτοι η Ιρλανδία έλαβε ορισμένα μέτρα στην προσπάθειά της να εκτελέσει την απόφαση, αυτά παραμένουν θεωρητικώς απρόσφορα και πρακτικώς ανεφάρμοστα.

Σύμφωνα με το άρθρο 228, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να επιβάλλει στην Ιρλανδία χρηματική ποινή ύψους 21 600 ευρώ ημερησίως για κάθε ημέρα καθυστέρησης στην εκτέλεση της αποφάσεως C-392/96 του Δικαστηρίου από της εκδόσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην παρούσα υπόθεση.

⁽¹⁾ ΕΕ L 175 της 5.7.1985, σ. 40.

Αίτηση αναιρέσεως της εταιρείας ALESSANDRINI κ.λπ., της 2ας Ιουλίου 2003, κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 10 Απριλίου 2003 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-93/00 και T-46/01, Società Alessandrini Srl κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-295/03 P)

(2003/C 213/33)

Η εταιρία ALESSANDRINI κ.λπ., εκπροσωπούμενες από τους δικηγόρους Wilma VISCARDINI και Gabriele DONA, άσκησαν στις 2 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 10 Απριλίου 2003 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-93/00 και T-46/01, Società Alessandrini Srl κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

1. να ακυρώσει μερικώς την απόφαση που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 10 Απριλίου 2003 επί των συνεκδικασθεισών υποθέσεων T-93/00 και T-46/01, κατά το μέρος που αφορά το αίτημα περί επιδικάσεως αποζημιώσεως
2. να καταδικάσει την Επιτροπή στην επιδίκαση αποζημιώσεως στις αναιρεσείουσες λόγω των ζημιών που υπέστησαν εξ αιτίας της μη χορηγήσεως πιστοποιητικών εισαγωγής μπανανών από τρίτες χώρες, η ποσότητα των οποίων παρατίθεται στο σημείο 114-Α της πράξεως, για συνολικό ποσό 370 983 900 ιταλικών λιρών (ήτοι ποσό 191 597,20 ευρώ), υπό την επιφύλαξη νομισματικής ανατιμίσεως, εντόκως
3. να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των αναιρεσείουσών, τόσο πρωτοδικώς όσο και στα πλαίσια της παρούσας δίκης.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Κατά τις αναιρεσεύσεις, το Πρωτοδικείο έκρινε πεπλανημένα ότι η ζημία που επικαλούνται ότι υπέστησαν οφειλόταν στο γεγονός ότι δεν μπόρεσαν να εισαγάγουν μπανάνες ΑΚΕ. Στην πραγματικότητα, οι αναιρεσεύσεις προσήπταν στην Επιτροπή ότι δεν έλαβαν, για τα έτη 1999 και 2000, πιστοποιητικά εισαγωγής μπανανών προελεύσεως τρίτων χωρών, ως απόρροια του δικαιώματός τους με βάση την ποσότητα αναφοράς, η οποία είχε υπολογιστεί αποκλειστικά επί των εισαγωγών μπανανών τρίτων χωρών. Οι αναιρεσεύσεις υποστηρίζουν ότι το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη την επιχειρηματολογία τους προς στήριξη του αιτήματός τους περί επιδικάσεως αποζημιώσεως.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) με απόφαση της 27ης Ιουνίου 2003 στην υπόθεση SA GlaxoSmithKline κατά Βελγικού Δημοσίου

(Υπόθεση C-296/03)

(2003/C 213/34)

Με απόφαση της 27ης Ιουνίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 8 Ιουλίου 2003, το Conseil d'État (Βέλγιο), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ SA GlaxoSmithKline και Βελγικού Δημοσίου που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Πρέπει η προθεσμία των 90 ημερών, που μπορεί να παραταθεί για 90 ακόμη ημέρες, που προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 89/105/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με τη διαφάνεια των μέτρων που ρυθμίζουν τον καθορισμό των τιμών των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση και την κάλυψη του κόστους των στα πλαίσια των εθνικών ασφαλιστικών συστημάτων υγείας ⁽¹⁾, να θεωρηθεί ως απαρέγκλιτη προθεσμία εμποδίζουσα, μετά την εκπνοή της, τη λήψη οποιασδήποτε νέας αποφάσεως, ακόμα και σε περίπτωση ακυρώσεως μιας πρώτης αποφάσεως που έχει εγκαίρως ληφθεί;

⁽¹⁾ ΕΕ L 40 της 11.2.1989, σ. 8.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας, που ασκήθηκε στις 10 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-298/03)

(2003/C 213/35)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους M. van Beek και G. Valero Jordana, με τόπο επιδόσεων στο

Λουξεμβούργο, άσκησε στις 10 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου της Ισπανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 1999/22/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 29ης Μαρτίου 1999, για τη διατήρηση αγρίων ζώων στους ζωολογικούς κήπους, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να γνωστοποιήσει τις ως άνω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή,
2. να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την προσαρμογή του εσωτερικού δικαίου στην οδηγία εξέπνευσε στις 9 Απριλίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 94 της 9.4.1999, σ. 24.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 14 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-302/03)

(2003/C 213/36)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Michel Van Beek και Roberto Amorosi, άσκησε στις 14 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 1999/22/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 29ης Μαρτίου 1999, για τη διατήρηση των αγρίων ζώων στους ζωολογικούς κήπους, και, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας κοινοποιήσει στην Επιτροπή παρόμοιες διατάξεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 9 της οδηγίας

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 9 Απριλίου 2002.

(¹) ΕΕ L 94 της 9.4.1999, σ. 24.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 14 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-303/03)

(2003/C 213/37)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Μηνά Κωνσταντινίδη και Roberto Amorosi, άσκησε στις 14 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2000/53/EK (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2000, για τα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους και, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας κοινοποιήσει στην Επιτροπή παρόμοιες διατάξεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 10 της οδηγίας
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 21 Απριλίου 2002.

(¹) ΕΕ L 269 της 21.10.2000, σ. 34.

Αγωγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά PROSECOM — Protecção, Segurança e Comunicações, Lda., που ασκήθηκε στις 14 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-304/03)

(2003/C 213/38)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους R. Lyal και G. Braga da Cruz, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 14 Ιουλίου 2003 αγωγή κατά της PROSECOM — Protecção, Segurança e Comunicações, Lda.

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει την εναγομένη να της καταβάλει το ποσό των 111 605,10 ευρώ (εκατόν ένδεκα χιλιάδων εξακοσίων πέντε ευρώ και δέκα λεπτών), ήτοι κεφάλαιο 88 276 ευρώ και τόκους 23 329,10 ευρώ, υπολογιζόμενους από 15/11/1998 έως 30/06/2003 προς 5,50 % (έως 31/12/2002) και προς 7,50 % (από 01/01/2003).
- να υποχρεώσει την εναγομένη να της καταβάλλει 18,14 ευρώ (δεκαοκτώ ευρώ και δεκατέσσερα λεπτά) ημερησίως, ως τόκους παραγομένους με το ίδιο επιτόκιο από 01/07/2003, μέχρι πλήρους αποπληρωμής.
- να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά τους γενικούς όρους της συμβάσεως, οι συμβαλλόμενοι ανέλαβαν την υποχρέωση, σε περίπτωση που η συνολική χρηματοδοτική συνδρομή της Επιτροπής στο πρόγραμμα ήθελε αποδειχθεί κατώτερη των πραγματοποιηθεισών καταβολών, να επιστρέψουν αμέσως τη διαφορά στην Επιτροπή. Η εναγομένη, μη επιστρέφοντας τα προαναφερθέντα ποσά, τα οποία της είχε καταβάλει η Επιτροπή, δεν εκπλήρωσε την υποχρέωση που είχε αναδεχθεί διά της συμβάσεως. Το σύνολο των δαπανών που, ως προς την εναγομένη, εγκρίθηκαν κατόπιν ελέγχου τον οποίο διενήργησε η Επιτροπή, ανήλθε σε 26 270 857 εσκούδος και, επομένως, η συνδρομή της Επιτροπής καθορίστηκε τελικώς σε 13 135 428 εσκούδος, ήτοι 68 686 ECU. Λαμβάνοντας δε υπόψη ότι το συνολικώς ληφθέν από την εναγομένη ποσό ήταν 156 962 ECU, το υπερβάλλον, το οποίο έπρεπε να επιστρέψει η εναγομένη, ανερχόταν σε 88 276 ECU. Εφόσον μέχρι σήμερα δεν πραγματοποιήθηκε καμία πληρωμή, το ποσό αυτό εξακολουθεί να οφείλεται στο σύνολο

του. Πέραν του οφειλομένου κεφαλαίου, η εναγομένη οφείλει επίσης το ποσό των τόκων που παρήχθησαν αφ'ότου το χρέος κατέστη απαιτητό και μέχρι πλήρους αποπληρωμής.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Γαλλικού Οργανισμού υγιεινομικής ασφάλειας των προϊόντων υγείας (Agence française de sécurité sanitaire des produits de santé), που ασκήθηκε στις 22 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-308/03)

(2003/C 213/39)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους P. Lyal και Ch. Giolitto, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 22 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γαλλικού Οργανισμού υγιεινομικής ασφάλειας των προϊόντων υγείας [στο εξής: AFSSASPS].

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να καταδικάσει τον καθού:

1. να καταβάλει στην προσφεύγουσα ποσό ύψους 47 218,32 ευρώ (σαράντα επτά χιλιάδες διακόσια δέκαοκτώ ευρώ και τριάντα δύο λεπτά), ήτοι 41 000 ευρώ κεφάλαιο και 6 218,32 ευρώ τόκοι υπερημερίας έως 31 Μαρτίου 2003, με επιτόκιο ύψους 5,25 %·
2. να καταβάλει 6,74 ευρώ (έξι ευρώ και εβδομήντα τέσσερα λεπτά) ημερησίως έναντι τόκων, με το ίδιο επιτόκιο, από 1ης Απριλίου 2003 και έως τελικής εξοφλήσεως·
3. στα δικαστικά έξοδα της παρούσας δίκης.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το αρμόδιο δικαστήριο εν προκειμένω είναι το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, παρά το περιεχόμενο της ρήτηρας διαιτησίας, δεδομένου ότι η εν λόγω ρήτρα δεν μπορεί να έχει ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, όπως προβλέπεται από τη Συνθήκη.

Η AFSSASPS, αρνούμενη να προσκομίσει τα δικαιολογητικά εξόδων που της ζήτησε η Επιτροπή, παρέβη την υποχρέωσή της βάσει της συμβάσεως που συνήφθη κατ' εφαρμογή του ειδικού ερευνητικού και αναπτυξιακού προγράμματος στο πεδίο των εφαρμογών τηλεματικής κοινού ενδιαφέροντος και υποχρεούται να επιστρέψει το ποσό της προκαταβολής στην Επιτροπή.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, που ασκήθηκε στις 23 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-310/03)

(2003/C 213/40)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον D. Martin, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 23 Ιουλίου 2003 προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι, μη θεσπίζοντας τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 1999/44/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών⁽¹⁾, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας παρήλθε την 1η Ιανουαρίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 171 της 7.7.1999, σ. 12.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 23 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-311/03)

(2003/C 213/41)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον D. Martin, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 23 Ιουλίου 2003 προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι, μη θεωρώντας τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 1999/44/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών⁽¹⁾, η Γαλλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας παρήλθε την 1η Ιανουαρίου 2002.

⁽¹⁾ EE L 171 της 7.7.1999, σ. 12.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου, που ασκήθηκε στις 23 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-312/03)

(2003/C 213/42)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον D. Martin, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 23 Ιουλίου 2003 προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι, μη θεωρώντας τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 1999/44/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών⁽¹⁾, το Βασίλειο του Βελγίου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας παρήλθε την 1η Ιανουαρίου 2002.

⁽¹⁾ EE L 171 της 7.7.1999, σ. 12.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, που ασκήθηκε στις 23 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-314/03)

(2003/C 213/43)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον G. Rozet, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 23 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να διαπιστώσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι απαραίτητες για την πλήρη συμμόρφωση προς την οδηγία 2000/52/EK του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2000, για τη διαφάνεια των οικονομικών σχέσεων μεταξύ των κρατών μελών και των δημόσιων επιχειρήσεων και τη διαφάνεια των οικονομικών σε ορισμένες επιχειρήσεις⁽¹⁾ και, εν πάση περιπτώσει, να ενημερώσει πλήρως την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.
- Να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο εξέπνευσε στις 31 Ιουλίου 2001.

⁽¹⁾ EE L 193 της 29.7.2000, σ. 75.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Huhtamaki Dourdan SA, που ασκήθηκε στις 23 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-315/03)

(2003/C 213/44)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Ch. Giolitto, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 23 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Huhtamaki Dourdan SA.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να καταδικάσει την καθής:

1. να καταβάλει στην προσφεύγουσα ποσό ύψους 162 342,42 ευρώ (εκατόν εξήντα δύο χιλιάδες τριακόσια σαράντα δύο ευρώ και σαράντα δύο λεπτά), ήτοι 151 433,47 ευρώ κεφάλαιο και 10 808,95 ευρώ τόκοι υπερημερίας έως 6 Ιουνίου 2003·
2. να καταβάλει 28,27 ευρώ (είκοσι οκτώ ευρώ και είκοσι επτά λεπτά) ημερησίως έναντι τόκων, με το ίδιο επιτόκιο, από 6ης Ιουνίου 2003 και μέχρι τελικής εξοφλήσεως·
3. στα δικαστικά έξοδα της παρούσας δίκης.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το αρμόδιο δικαστήριο εν προκειμένω είναι το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων παρά το περιεχόμενο της ρήτηρας διαιτησίας, δεδομένου ότι η εν λόγω ρήτρα δεν μπορεί να έχει ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, όπως προβλέπεται από τη Συνθήκη.

Η καθής, αρνούμενη να προσκομίσει τα δικαιολογητικά εξόδων που της ζήτησε η Επιτροπή, παρέβη την υποχρέωσή της βάσει της συμβάσεως που συνήφθη κατ' εφαρμογή του ειδικού ερευνητικού και αναπτυξιακού προγράμματος στο πεδίο των βιομηχανικών τεχνολογιών και των τεχνολογιών υλικών και υποχρεούται να επιστρέψει το ποσό της προκαταβολής στην Επιτροπή.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 24 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-322/03)

(2003/C 213/45)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την N. Yettrell, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 24 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- α) να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι απαραίτητες για την πλήρη συμμόρφωση προς την οδηγία 1999/63/EK του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία για την οργάνωση του χρόνου εργασίας των ναυτικών, που σύναψαν η ένωση εφοπλιστών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ECSA) και η ομοσπονδία των ενώσεων εργαζομένων στις μεταφορές, στην Ευρωπαϊκή Ένωση (FST)⁽¹⁾ ή παραλείποντας να διασφαλίσει ότι οι κοινωνικοί εταίροι έλαβαν τα αναγκαία μέτρα μέσω συμφωνίας και/ή να ενημερώσει πλήρως την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ· και
- β) να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο εξέπνευσε στις 30 Ιουνίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 167 της 2.7.1999, σ. 33.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 28 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-331/03)

(2003/C 213/46)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον M. Κωνσταντινίδη και την F. Simonetti, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 28 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας και, σε κάθε περίπτωση, μη κοινοποιώντας στην Επιτροπή τις απαιτούμενες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προς συμμόρφωσή της με την οδηγία 2000/53/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2000, περί οχημάτων στο τέλος του κύκλου της ζωής τους ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,
- 2) να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την ενσωμάτωση της οδηγίας έληξε στις 21 Απριλίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 269 της 21.10.2000, σ. 34.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, που ασκήθηκε στις 30 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-333/03)

(2003/C 213/47)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Marie - José Joncзы, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

άσκησε στις 30 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του μεγάλου δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι το μεγάλο δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη θεσπίζοντας τις απαιτούμενες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του με την οδηγία 98/50/EK του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1998 για την τροποποίηση της οδηγίας 77/187/ΕΟΚ, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,
- 2) να καταδικάσει το μεγάλο δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την ενσωμάτωση της οδηγίας έληξε στις 17 Ιουλίου 2001.

⁽¹⁾ ΕΕ L 201 της 17.7.1998, σ. 88.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 2ας Ιουλίου 2003

στην υπόθεση T-99/98: Hameico Stuttgart GmbH και λοιποί
κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής
των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(«Αγωγή αποζημιώσεως — Κοινή οργάνωση των αγορών
— Μπανάνες — Καθεστώς εισαγωγής — Επιχειρήσεις της
πρώτης ΔΔΓ»)

(2003/C 213/48)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-99/98, Hameico Stuttgart GmbH, πρώην A & B Fruchthandel GmbH, με έδρα τη Στουτγάρδη (Γερμανία), Amhof Frucht GmbH, με έδρα το Schwabhausen (Γερμανία), Hameico Dortmund GmbH, πρώην Dessau-Bremer Frucht GmbH, με έδρα το Dortmund (Γερμανία), Hameico Frucht-handelsgesellschaft mbH, πρώην Bremen-Rostocker-Frucht GmbH, με έδρα το Rostock (Γερμανία), Leipzig-Bremer Frucht GmbH, με έδρα τη Λειψία (Γερμανία), εκπροσωπούμενες από τον δικηγόρο G. Schohe, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: J.-P. Hix και A. Tanca), Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: K.-D. Borchardt και A. von Bogdandy), υποστηριζόμενων από το Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: R. Silva de Lapuerta), με αντικείμενο αίτημα αποζημιώσεως για τη ζημία που οι ενάγουσες θεωρούν ότι έχουν υποστεί λόγω της εφαρμογής των κανονισμών (ΕΟΚ) 404/93 του Συμβουλίου, της 13ης Φεβρουαρίου 1993, για την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα της μπανάνας (ΕΕ L 47, σ. 1), και (ΕΟΚ) 1442/93 της Επιτροπής, της 10ης Ιουνίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του καθεστώτος εισαγωγής μπανανών στην Κοινότητα (ΕΕ L 142, σ. 6), το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, πρόεδρο, N. J. Forwood και H. Legal, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 2 Ιουλίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τις ενάγουσες, εκτός από τα δικά τους έξοδα, και σ' αυτά του Συμβουλίου και της Επιτροπής. Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 312 της 10.10.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 17ης Ιουνίου 2003

στην υπόθεση T-52/00: Coe Clerici Logistics SpA κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(«Ανταγωνισμός — Καταγγελία — Άρθρα 82 ΕΚ και 86
ΕΚ — Παραδεκτό — Διμενικές υπηρεσίες»)

(2003/C 213/49)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-52/00, Coe Clerici Logistics SpA, με έδρα την Τεργέστη (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους G. Conte, G. M. Giacomini και E. Minozzi, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Lyal και L. Pignataro), υποστηριζόμενης από την Autorità Portuale di Ancona, εκπροσωπούμενη από τους S. Zunarelli, C. Perrella και P. Manzini, δικηγόροι, με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως του εγγράφου της Επιτροπής της 20ής Δεκεμβρίου 1999 (D 17482), αφορώντος την άρνησή της να δώσει συνέχεια στη θεμελιούμενη στα άρθρα 82 ΕΚ και 86 ΕΚ καταγγελία της προσφεύγουσας, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. D. Cooke, Πρόεδρο, R. García-Valdecasas και P. Lindh, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 17 Ιουνίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά έξοδα της, καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής.
- 3) Η Autorità Portuale di Ancona φέρει τα δικαστικά έξοδα της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 135 της 13.5.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 9ης Ιουλίου 2003

στην υπόθεση T-102/00: Vlaams Fonds voor de Sociale
Integratie van Personen met een Handicap κατά Επιτροπής
των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(«Κοινωνική πολιτική — Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο
— Μείωση χρηματοδοτικής συνδρομής — Δικαιώματα
άμυνας — Άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 —
Αιτιολογία»)

(2003/C 213/50)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση T-102/00, Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, με έδρα τις Βρυξέλ-

λες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενο από τον J. Stuyck, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. M. H. Spreyart και L. Flynn), με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως C (2000) 36 της Επιτροπής, της 31ης Ιανουαρίου 2000, για τη μείωση του ποσού της χρηματοδοτικής συνδρομής που προβλέπεται στην απόφαση C (1994) 3059, της 25ης Νοεμβρίου 1994, με την οποία εγκρίθηκε η στήριξη από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο ενός λειτουργικού προγράμματος για το Βέλγιο (Φλαμανδική Κοινότητα) στο κοινοτικό πλαίσιο του στόχου αριθ. 3, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους V. Tiili, Πρόεδρο, P. Mengozzi και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Ιουλίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Ακυρώνει την απόφαση C (2000) 36 της Επιτροπής, της 31ης Ιανουαρίου 2000, για τη μείωση του ποσού της χρηματοδοτικής συνδρομής που προβλέπεται στην απόφαση C (1994) 3059, της 25ης Νοεμβρίου 1994, με την οποία εγκρίθηκε η στήριξη από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο ενός λειτουργικού προγράμματος για το Βέλγιο (Φλαμανδική Κοινότητα) στο κοινοτικό πλαίσιο του στόχου αριθ. 3, στο μέτρο που επιφέρει μείωση ύψους 181 067 ευρώ της χρηματοδοτικής συνδρομής του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, της οποίας δικαιούχος ήταν το *Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap*.

2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 176 της 24.6.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 9ης Ιουλίου 2003

στην υπόθεση T-220/00: *Cheil Jedang Corp.* κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Λυσίνη — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων — Εφαρμοσμένο — Βαρύτητα και διάρκεια της παραβάσεως — Κύκλοι εργασιών — Ελαφρυντικές περιστάσεις»)

(2003/C 213/51)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-220/00, *Cheil Jedang Corp.*, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τους A. R. M. Bell, solicitor, R. P. Gerrits, δικηγόρο, και J. Killick, barrister, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: W. Wils, R. Lyal και J. Flynn), με αντικείμενο αίτηση εν μέρει ακυρώσεως της αποφάσεως

2001/418/EK της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2000, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/36.545/F3 — Αμινοξέα) (EE 2001, L 152, σ. 24), ή μειώσεως του ποσού του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, Πρόεδρο, V. Tiili και P. Mengozzi, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Ιουλίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Καθορίζει το ποσό του προστίμου που επιβάλλεται στην *Cheil Jedang Corp.* σε 10 080 000 ευρώ.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η *Cheil Jedang Corp.* φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα δύο τρίτα των δικαστικών εξόδων της Επιτροπής. Η Επιτροπή φέρει το ένα τρίτο των δικαστικών της εξόδων.

(¹) EE C 316 της 4.11.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 9ης Ιουλίου 2003

στην υπόθεση T-223/00: *Kyowa Hakko Kogyo Co. Ltd* και *Kyowa Hakko Europe GmbH* κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Λυσίνη — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων — Εφαρμοσμένο — Βαρύτητα της παραβάσεως — Κύκλοι εργασιών — Σώρευση των κυρώσεων»)

(2003/C 213/52)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-223/00, *Kyowa Hakko Kogyo Co. Ltd*, με έδρα το Τόκιο (Ιαπωνία), *Kyowa Hakko Europe GmbH*, με έδρα το Ντίσελντορφ (Γερμανία), εκπροσωπούμενες από τους C. Canenbley, και K. Diedrich, avocats, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: W. Wils, R. Lyal και J. Flynn), με αντικείμενο αίτηση εν μέρει ακυρώσεως της αποφάσεως 2001/418/EK της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2000, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/36.545/F3 — Αμινοξέα) (EE 2001, L 152, σ. 24), ή μειώσεως του επιβληθέντος στις προσφεύγουσες προστί-

μου, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους Μ. Βηλαρά, Πρόεδρο, V. Tiili και P. Mengozzi, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Ιουλίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Kyowa Hakko Kogyo Co. Ltd και την Kyowa Hakko Europe GmbH στα δικά τους δικαστικά έξοδα καθώς και, αλληλεγγύως, στα έξοδα της Επιτροπής.

(¹) EE C 316 της 4.11.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 9ης Ιουλίου 2003

στην υπόθεση T-224/00: Archer Daniels Midland Company και Archer Daniels Midland Ingredients Ltd κατά Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Λυσίνη — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων — Εφαρμοσίμο — Βαρύτητα και διάρκεια της παραβάσεως — Κύκλοι εργασιών — Επιβαρυντικές περιστάσεις — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία κατά τη διοικητική διαδικασία — Σώρευση των κυρώσεων»)

(2003/C 213/53)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-224/00, Archer Daniels Midland Company, με έδρα το Decatur, Illinois (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής), Archer Daniels Midland Ingredients Ltd, με έδρα το Erith (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενες από τους L. Martin Alegi και E. W. Batchelor, solicitors, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: W. Wils, R. Lyal και J. Flynn), με αντικείμενο, αφενός, αίτηση εν μέρει ακυρώσεως της αποφάσεως 2001/418/EK της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2000, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/36.545/F3 — Αμινοξέα) (ΕΕ 2001, L 152, σ. 24), ή μειώσεως του επιβληθέντος στις προσφεύγουσες προστίμου και, αφετέρου ανταγωγής της Επιτροπής με σκοπό την αύξηση του ποσού του εν λόγω προστίμου, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους Μ. Βηλαρά, Πρόεδρο, V. Tiili και P. Mengozzi, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Ιουλίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Καθορίζει το ποσό του προστίμου που επιβάλλεται, αλληλεγγύως, στην Archer Daniels Midland Company και στην Archer Daniels Midland Ingredients Ltd σε 43 875 000 ευρώ.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Οι Archer Daniels Midland Company και Archer Daniels Midland Ingredients Ltd φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα καθώς και τα τρία τέταρτα των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή. Η Επιτροπή φέρει το ένα τέταρτο των δικαστικών της εξόδων.

(¹) EE C 316 της 4.11.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 9ης Ιουλίου 2003

στην υπόθεση T-230/00: Daesang Corp. και Sewon Europe GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Λυσίνη — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων — Κύκλοι εργασιών — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία κατά τη διοικητική διαδικασία»)

(2003/C 213/54)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-230/00, Daesang Corp., με έδρα τη Σεούλ (Νότιος Κορέα), Sewon Europe GmbH, με έδρα το Eschborn (Γερμανία), εκπροσωπούμενες από τους J.-F. Bellis και S. Reinart, δικηγόρους, και τον A. Kmiecik, solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: W. Wils, R. Lyal και J. Flynn), με αντικείμενο αίτηση μειώσεως του επιβληθέντος στις προσφεύγουσες προστίμου εκ μέρους της Επιτροπής με την απόφαση 2001/418/EK της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2000, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/36.545/F3 — Αμινοξέα), το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους Μ. Βηλαρά, Πρόεδρο, V. Tiili και P. Mengozzi, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Ιουλίου 2000, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Καθορίζει το ποσό του προστίμου που επιβάλλεται, αλληλεγγύως, στην Daesang Corp. και στη Sewon Europe GmbH σε 7 128 240 ευρώ.

- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η Daesang Corp. και η Sewon Europe GmbH φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα καθώς και, αλληλεγγύως, τα δύο τρίτα των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή. Η Επιτροπή φέρει το ένα τρίτο των δικαστικών της εξόδων.

(¹) EE C 316 της 4.11.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 8ης Ιουλίου 2003

στην υπόθεση T-374/00, Verband der freien Rohrwerke eV κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Έλεγχος των συγκεντρώσεων επιχειρήσεων — Συγκέντρωση επιπτώσεων εν μέρει στη Συνθήκη ΕΚΑΧ και εν μέρει στη Συνθήκη ΕΚ — Απόφαση περί χορηγήσεως αδειας βάσει του άρθρου 66, παράγραφος 2, ΑΧ — Απόφαση περί του συμβατού με την κοινή αγορά βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 4064/89 — Προϋποθέσεις παραδεκτού σύμφωνα με τη Συνθήκη ΕΚΑΧ και τη Συνθήκη ΕΚ — Σχέση μεταξύ των καθεστώτων ελέγχου των συγκεντρώσεων που προβλέπονται στη Συνθήκη ΕΚΑΧ και στη Συνθήκη ΕΚ — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πλάνη περί την εκτίμηση)

(2003/C 213/55)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-374/00, Verband der freien Rohrwerke eV, με έδρα στο Düsseldorf (Γερμανία, Eisen- und Metallwerke Ferndorf GmbH, με έδρα στο Kreuztal-Ferndorf (Γερμανία), Rudolf Flender GmbH & Co. KG, με έδρα στο Siegen (Γερμανία), εκπροσωπούμενες από τον H. Hellmann, δικηγόρο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: W. Mölls και W. Wils), υποστηριζόμενη από την Mannesmann AG, με έδρα στο Düsseldorf, εκπροσωπούμενη από τους K. Moosecker και P. Niggemann, δικηγόρους, και την Salzgitter AG, με έδρα στο Salzgitter (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους J. Sedemund και T. Lübbig, δικηγόρους, με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως COMP/M.2045 της 5ης Σεπτεμβρίου 2000 και της αποφάσεως COMP/EKAX.1336 της 14ης Σεπτεμβρίου 2000, με τις οποίες η Επιτροπή ενέκρινε, αντιστοίχως βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 4064/89 και του άρθρου 66, παράγραφος 2, ΑΧ, την εκ μέρους της εταιρίας Salzgitter απόκτηση του ελέγχου της εταιρίας Mannesmannröhren-Werke, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο, και τους J. Azizi και

M. Jaeger, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 8 Ιουλίου 2003 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Κρίνει την προσφυγή απαράδεκτη καθ'ο μέτρο κατατείνει στην ακύρωση της αποφάσεως COMP/EKAX.1336 της 14ης Σεπτεμβρίου 2000·
- 2) Κρίνει την προσφυγή παραδεκτή αλλά αβάσιμη καθ'ο μέτρο κατατείνει στην ακύρωση της αποφάσεως COMP/M.2045 της 5ης Σεπτεμβρίου 2000·
- 3) Οι προσφεύγουσες φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Επιτροπή και οι Salzgitter και Mannesmann.

(¹) EE C 61 της 24.2.01.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 9ης Ιουλίου 2003

στην υπόθεση T-22/01, Πέτρος Ευθυμίου κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Υπάλληλοι — Καταβολή εξόδων αποστολής — Μετακίνηση με αεροπλάνο σε διακεκριμένη θέση)

(2003/C 213/56)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-22/01, Πέτρος Ευθυμίου, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Λουξεμβούργου (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τους J.-N. Louis και V. Peere, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και H. Tserera-Lacombe), με αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 24ης Μαρτίου 2000, περί καταρτίσεως τριών «συμπληρωματικών διορθωτικών ποσών» των εξόδων αποστολής και καταλογισμού στον προσφεύγοντα αχρεωστήτως εισπραχθέντων ποσών και, αφετέρου, την καταδίκη της Επιτροπής στην επιστροφή στον προσφεύγοντα των ποσών που του παρακρατήθηκαν από τον μισθό του ως αχρεωστήτως εισπραχθέντα, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από την V. Tiili, πρόεδρο, τον P. Mengozzi και τον M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Ιουλίου 2003 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής, της 24ης Μαρτίου 2000, περί καταρτίσεως τριών «συμπληρωματικών διορθωτικών ποσών» των εξόδων αποστολής και καταλογισμού στον προσφεύγοντα αχρεωστήτως εισπραχθέντων ποσών,

εφόσον καταλογίζει στον προσφεύγοντα ότι, για την αποστολή στη Χάγη από 12 έως 18 Σεπτεμβρίου 1999, εισέπραξε αχρεωστήτως για αεροπορικά έξοδα το ποσό των 1 921 BEF αντί του ποσού των 1 291 BEF.

- 2) Υποχρεώνει την καθής να επιστρέψει στον προσφεύγοντα το ποσό των 15,62 ευρώ, πλέον τόκων υπερημερίας από 26 Ιουνίου 2000, με το επιτόκιο που έχει καθοριστεί από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδοτήσεως, και έχει εφαρμογή για την εν λόγω περίοδο, αυξημένο κατά δύο μονάδες.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 4) Η καθής φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και το ένα έκτο των εξόδων του προσφεύγοντος.

(¹) EE C 79 της 10.3.01.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 25ης Ιουνίου 2003

στην υπόθεση T-72/01, Norman Pyres κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων(¹)

(Υπάλληλοι — Εσωτερικός διαγωνισμός — Αποκλεισμός από την προφορική δοκιμασία)

(2003/C 213/57)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-72/01, Norman Pyres, πρώην έκτακτος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τους G. Vandersanden και L. Levi, δικηγόρους, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: J. Currall), με αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/TA/99 περί αποκλεισμού του προσφεύγοντος από την προφορική δοκιμασία καθώς και του συνόλου των μεταγενεστέρων του εν λόγω διαγωνισμού πράξεων και εγγράφων, και, αφετέρου, την επιδίκαση αποζημιώσεως για τη ζημία που ο προσφεύγων προβάλλει ότι υπέστη, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από

την V. Tiili, πρόεδρο, τον P. Mengozzi και τον M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 25 Ιουνίου 2003 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) EE C 150 της 19.5.01.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 3ης Ιουλίου 2003

στην υπόθεση T-122/01: Best Buy Concepts Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (¹)

(«Κοινοτικό σήμα — Εικονιστικό σήμα περιέχον το λεκτικό σήμα “best buy” — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)

(2003/C 213/58)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-122/01, Best Buy Concepts Inc., με έδρα το Eden Prairie, Minnesota (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τον S. Rojhan, δικηγόρο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: G. Schneider), με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 21ης Μαρτίου 2001 (υπόθεση R 44/2000-3) που αφορούσε αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος περιλαμβάνοντος το λεκτικό σήμα «best buy» ως κοινοτικό σήμα, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους N. J. Forwood, πρόεδρο, J. Pirtung και A. W. H. Meij, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 3 Ιουλίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 227 της 11.8.2001.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 245 της 1.9.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 3ης Ιουλίου 2003

στην υπόθεση T-129/01: José Alejandro, SL κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (¹)

(«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά σήματα BUD — Αίτηση καταχώρισης του κοινοτικού λεκτικού σήματος BUDMEN — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)

(2003/C 213/59)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση T-129/01, José Alejandro SL, με έδρα την Alicante (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον I. Temiño Ceniceros, δικηγόρο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: F. López de Rego και J. F. Crespo Carrillo), παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου Anheuser-Busch Inc., με έδρα το Saint. Louis, Missouri (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής), εκπροσωπούμενη από τον V. von Bomhard, δικηγόρο, με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 20ής Μαρτίου 2001 (υπόθεση R 230/2000-1), περί διαδικασίας ανακοπής κατά των Anheuser-Busch Inc. και José Alejandro SL, το Πρωτοδικείο (δευτέρου τμήμα), συγκείμενο από τους N. J. Forwood, Πρόεδρο, J. Pirrung, A. W. H. Meij, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 3 Ιουλίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 9ης Ιουλίου 2003

στην υπόθεση T-156/01: Laboratorios RTB, SL κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (¹)

(«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ακυρώσεως — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Προγενέστερα εικονιστικά και λεκτικά σήματα που περιέχουν τη λέξη GIORGI — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος GIORGIO AIRE — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 — Απόδειξη της χρήσεως — Άρθρο 56, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94»)

(2003/C 213/60)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση T-156/01, Laboratorios RTB, SL, με έδρα το Bigues i Riells (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον A. Canela Giménez, δικηγόρο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: O. Montalto και J. F. Crespo Carrillo), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 11ης Απριλίου 2001 (υπόθεση R 258/2000-1), το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από την V. Tiili, Πρόεδρο, και τους P. Mengozzi και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 9 Ιουλίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 259 της 15.9.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 9ης Ιουλίου 2003

στην υπόθεση T-162/01: Laboratorios RTB, SL κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερα εικονιστικά και λεκτικά σήματα που περιέχουν τη λέξη GIORGI — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος GIORGIO BEVERLY HILLS — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)

(2003/C 213/61)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση T-162/01, Laboratorios RTB, SL, με έδρα το Bigues i Riells (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον A. Canela Giménez, δικηγόρο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: O. Montalto και J. F. Crespo Carrillo), όπου ο έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) ήταν η: Giorgio Beverly Hills, Inc., με έδρα τη Santa Monica, California (Ηνωμένες Πολιτείες), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 30ής Απριλίου 2001 (υπόθεση R 122/2000-1), το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από την V. Tiili, Πρόεδρο, και τους P. Mengozzi και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 9 Ιουλίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 303 της 27.10.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 9ης Ιουλίου 2003

στην υπόθεση T-234/01: Andreas Stihl AG & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Χρώματα — Συνδυασμός των χρωμάτων πορτοκαλί και φαιού — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)

(2003/C 213/62)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-234/01, Andreas Stihl AG & Co. KG, με έδρα το Waiblingen (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους S. Völker και A. Klett, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: G. Schneider), με αντικείμενο προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 24ης Ιουλίου 2001 (υπόθεση R 477/2000-1), με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση καταχωρίσεως ως κοινοτικού σήματος ενός συνδυασμού των χρωμάτων πορτοκαλί και φαιού, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από την V. Tiili, Πρόεδρο, και τους P. Mengozzi και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 9 Ιουλίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 348 της 8.12.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 8ης Ιουλίου 2003

στην υπόθεση T-65/02, Michelle Chetaud κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Σύνταξη — Εφαρμοζόμενος διορθωτικός συντελεστής — Απόδειξη της κατοικίας — Απόσυρση εγγράφου — Επίπτωση ως προς το βάρος αποδείξεως)

(2003/C 213/63)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-65/02, Michelle Chetaud, πρώην υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Νίκαιας (Γαλλία), εκπροσω-

πούμενη από τον L. Mosar, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (εκπρόσωποι: J. de Wachter και G. Knudsen), με αντικείμενο την ακύρωση, αφενός, της από 27 Ιουνίου 2001 απόφασης του Κοινοβουλίου, με την οποία αρνείται να αναγνωρίσει τη Νίκαια ως τόπο κατοικίας της προσφεύγουσας και να εφαρμόσει στην σύνταξη της τον διορθωτικό συντελεστή για τη Γαλλία από 1ης Ιανουαρίου 2000 και, αφετέρου, της από 6 Δεκεμβρίου 2001 απόφασης του Κοινοβουλίου η οποία απορρίπτει ρητώς την απαίτηση της προσφεύγουσας, το Πρωτοδικείο (μονομελές: A.W.H. Meij), γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 8 Ιουλίου 2003 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την από 27 Ιουνίου 2001 απόφαση του Κοινοβουλίου, καθόσον εφαρμόζει στη σύνταξη της προσφεύγουσας τον διορθωτικό συντελεστή που έχει εφαρμογή για το Λουξεμβούργο για ολόκληρο το έτος 2000.
- 2) Καταδικάζει το Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

(¹) EE C 109 της 4.5.02.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 19ης Ιουνίου 2003

στην υπόθεση T-78/02, **Stephan-Harald Voigt** κατά **Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας** (¹)

(Υπάλληλοι — Μέλος του προσωπικού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας — Γραπτή επίκληση)

(2003/C 213/64)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-78/02, **Stephan-Harald Voigt**, μέλος του προσωπικού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, κάτοικος Frankfurt-am-Main (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον N. Pflüger, κατά της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (εκπρόσωποι: V. Saintot και T. Gilliams, επικουρούμενοι από τον B. Wägenbaur, δικηγόρο), με αντικείμενο την ακύρωση της από 1ης Μαρτίου 2002 απόφασης του M. Noyer, αντιπροέδρου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, περί επιβολής στον προσφεύγοντα γραπτής επίκλησης, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο, και τους J. Azizi και M. Jaeger, δικαστές· γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 19 Ιουνίου 2003 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) EE C 144 της 15.6.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 3ης Απριλίου 2003

στην υπόθεση T-119/02, **Royal Philips Electronics NV** κατά **Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (¹)

(Ανταγωνισμός — Συγκεντρώσεις — Παραδεκτό — Δεσμεύσεις κατά την πρώτη φάση ελέγχου — Σοβαρές αμφιβολίες όσον αφορά τη συμβατότητα με την κοινή αγορά — Μερική παραπομπή στις εθνικές αρχές)

(2003/C 213/65)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-119/02, **Royal Philips Electronics NV**, με έδρα το Eindhoven (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τους E. H. Pijnacker Hordijk και N. G. Cronstedt, δικηγόρους, υποστηριζόμενη από την De'Longhi SpA, με έδρα το Trévisé (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους M. Merola, I. van Schendel, G. Crichlow και D.P. Domenicucci, δικηγόρους, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Superti, K. Wiedner και J. E. Flynn), υποστηριζόμενη από την SEB SA, με έδρα το Écully (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους D. Voillemot και S. Hautbourg, δικηγόρους, και από την Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και F. Million), με αντικείμενο την ακύρωση, πρώτον, της απόφασης της Επιτροπής SG (2002) D/228078, της 8ης Ιανουαρίου 2002, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, παράγραφοι 1, στοιχείο β' και 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 4064/89 και του άρθρου 57 της Συμφωνίας ΕΟΧ, να μην αντιταχθεί στη συγκέντρωση μεταξύ της SEB και της Moulinex και να την κηρύξει συμβατή με την κοινή αγορά και με τη Συμφωνία ΕΟΧ, υπό την επιφύλαξη της τηρήσεως των προτεινόμενων δεσμεύσεων (υπόθεση COMP/M.2621 — SEB/Moulinex) και, δεύτερον, της απόφασης της Επιτροπής C(2002)38, της 8ης Ιανουαρίου 2002, εγκριθείσας κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 4064/89, η οποία παραπέμπει εν μέρει τον έλεγχο της συγκεντρώσεως αυτής στις γαλλικές αρχές, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο, και τους J. Azizi και M. Jaeger,

δικαστές· γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 3 Απριλίου 2003 απόφαση με το εξής διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Επιτροπή και η SEB.
- 3) Η De'Longhi φέρει τα δικαστικά της έξοδα.
- 4) Η Γαλλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 169 της 13.7.02.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 4ης Ιουνίου 2003

στην υπόθεση T-224/99: The European Council of Transport Users ASBL κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Προσφυγή ακυρώσεως — Προσφυγή που κατέστη άνευ αντικειμένου — Κατάργηση της δίκης»)

(2003/C 213/66)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-224/99, The European Council of Transport Users ASBL, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), The Freight Transport Association Ltd, με έδρα το Tunbridge Wells (Ηνωμένο Βασίλειο), Association des utilisateurs de transport de fret (AUTF), με έδρα το Παρίσι (Γαλλία), Industriförbundet, με έδρα τη Στοκχόλμη (Σουηδία), εκπροσωπούμενες από τον M. Clough QC, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: R. Lyal), υποστηριζομένης από τις Atlantic Container Line AB, με έδρα το Göteborg (Σουηδία), Hapag-Lloyd AG, με έδρα το Αμβούργο (Γερμανία), Mediterranean Shipping Company SA, με έδρα τη Γενεύη (Ελβετία), A. P. Møller-Mærsk Line, με έδρα την Κοπεγχάγη (Δανία) Nippon Yusen Kaisha, με έδρα το Τόκιο (Ιαπωνία) Orient Overseas Container Line (UK) Ltd, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο) P & O Nedlloyd Container Line Ltd, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενες από τους J. Pheasant και M. Levitt, solicitors, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, με αντικείμενο προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, που ανακοινώθηκε στις προσφεύγουσες με έγγραφο της 6ης Αυγούστου 1999, για τη μη έγερση σοβαρών αμφιβολιών, κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1017/68 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου

1968, περί εφαρμογής των κανόνων ανταγωνισμού στους τομείς των σιδηροδρομικών, οδικών και εσωτερικών πλωτών μεταφορών (EE ειδ. έκδ. 07/1, σ. 86), ως προς την αναθεωρημένη μορφή της Trans-Atlantic Conference Agreement (TACA), το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts, Πρόεδρο, J. Azizi και M. Jaeger, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 4 Ιουνίου 2003, διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Καταργείται η δίκη.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) EE C 6 της 8.1.2000.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 13ης Μαΐου 2003

στην υπόθεση T-97/01 DEP: Χρίστος Γκόγκος κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Καθορισμός των δυνάμενων να αναζητηθούν δικαστικών εξόδων»)

(2003/C 213/67)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση T-97/01 DEP, Χρίστος Γκόγκος, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενος από τον X. Ταγαρά, δικηγόρο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Τσερέπα-Lacombe και J. Curall), με αντικείμενο αίτηση περί καθορισμού των εξόδων που πρέπει να αποδώσει η καθής στον αιτούντα, κατόπιν της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 21 Οκτωβρίου 2002, T-97/01, Γκόγκος κατά Επιτροπής (που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή), το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους N. J. Forwood, πρόεδρο τμήματος, J. Pirrung και A. W. H. Meij, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 13 Μαΐου 2003 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Καθορίζει σε 11 000 ευρώ το συνολικό ποσό των δικαστικών εξόδων που μπορεί να αναζητήσει ο αιτών στην υπόθεση T-97/01.

(¹) EE C 186 της 30.6.2001.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**της 2ας Ιουνίου 2003****στην υπόθεση T-276/02: Forum 187 asbl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾****(«Κρατικές ενισχύσεις — Φορολογικό καθεστώς — Υφιστάμενη ενίσχυση — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ — Έννομα αποτελέσματα — Δεν υφίστανται — Απαράδεκτο»)**

(2003/C 213/68)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-276/02, Forum 187 ASBL, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους A. Sutton και J. Killick, barristers, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Lyal και V. Di Bucci), με αντικείμενο προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 27ης Φεβρουαρίου 2002, περί κινήσεως της διαδικασίας του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ όσον αφορά τη βελγική ρύθμιση περί των κέντρων συντονισμού, το Πρωτοδικείο (δεύτερο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους N. J. Forwood, Πρόεδρο, J. Pirrung, P. Mengozzi, A. W. H. Meij και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 2 Ιουνίου 2003, διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 289 της 23.11.2002.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**της 25ης Ιουνίου 2003****στην υπόθεση T-5/03, Société Ayassamy & Fils EURL κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως⁽¹⁾****(Απόφαση 2002/973/ΕΚ — Εισφορά θαλάσσης — Προσφυγή ακυρώσεως — Απαράδεκτο)**

(2003/C 213/69)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-5/03, Société Ayassamy & Fils EURL, με έδρα το Saint-François (Γαλλία), και 23 άλλους προσφεύγοντες, εκπροσωπούμενους από τον J. S. Dagnon, δικηγόρο, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωπος: J. Monteiro

και Mme M. Balta), με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως 2002/973/ΕΚ του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2002, για την τροποποίηση της απόφασης 89/688/ΕΟΚ σχετικά με το καθεστώς που διέπει την εισφορά θαλάσσης στα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα (EE L 337, σ. 83), το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, πρόεδρο, τον H. Legal και την M. E. Martins Ribeiro, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 25 Ιουνίου 2003 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί των αιτήσεων παρεμβάσεως της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, του Βασιλείου της Ισπανίας, της Société Immobilière και της Service Boétie κ.λπ. καθώς και της Επιτροπής.
- 3) Οι προσφεύγοντες φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο.
- 4) Οι αιτούντες να παρέμβουν φέρουν ο καθένας τα δικά του δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 55 της 8.3.03.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**της 31ης Μαρτίου 2003****στην υπόθεση T-65/03 R, Fondation Alsace κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων****(Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Παραδεκτό)**

(2003/C 213/70)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-65/03 R, Fondation Alsace, με έδρα το Στρασβούργο (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον F. Ruhlmann, δικηγόρο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Giolito και G. Wilms), με αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 20ής Δεκεμβρίου 2002, η οποία υποχρεώνει τη Fondation Alsace να της αποδώσει το ποσό των 18 000 ευρώ λόγω μη εκπληρώσεως της συμβάσεως επιδοτήσεως PSS*/0534, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου, εξέδωσε στις 31 Μαρτίου 2003 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**της 25ης Ιουνίου 2003****στην υπόθεση T-175/03 R, Norbert Schmitt κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Ανασυγκρότησης****(Ασφαλιστικά μέτρα — Παραδεκτό)**

(2003/C 213/71)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-175/03 R, Norbert Schmitt, κάτοικος Koellerbach (Γερμανία), εκπροσωπούμενος από τον L. Polanz, δικηγόρο, κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Ανασυγκρότησης (εκπρόσωπος: K. Μανωλόπουλος), με αντικείμενο την αναστολή εκτελέσεως της απόφασης του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Ανασυγκρότησης περί λύσεως της συμβάσεως εργασίας του προσφεύγοντος, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε στις 25 Ιουνίου 2003 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της Elisabeth Saskia Smit κατά της Ευρώπης, που ασκήθηκε στις 29 Απριλίου 2003**(Υπόθεση T-143/03)**

(2003/C 213/72)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Η Elisabeth Saskia Smit, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους P. de Casparis και M. F. Baltussen, άσκησε στις 29 Απριλίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά της Ευρώπης.

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- 1) να ακυρώσει την από την Ευρώπη απόρριψη στις 25 Φεβρουαρίου 2003 της διοικητικής ενστάσεως της προσφεύγουσας κατά της απόφασης της 30ής Σεπτεμβρίου 2002 και συγχρόνως να ακυρώσει την απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 2002·
- 2) να υποχρεώσει την Ευρώπη να παρατείνει μέχρι την 1η Ιουλίου 2007, ή μέχρι την ημερομηνία που θα ορίσει το Πρωτοδικείο, τη σύμβαση εργασίας της προσφεύγουσας·

- 3) να υποχρεώσει την Ευρώπη να καταβάλει αποζημίωση στην προσφεύγουσα και, εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Ευρώπη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα εργάζεται από την 1η Ιουλίου 1999 για την καθής-εναγομένη (στο εξής: καθής). Την 1η Ιουλίου 2003 έληξε η σύμβασή της εργασίας. Ωστόσο, η αίτηση της προσφεύγουσας να παραταθεί η σύμβασή της απορρίφθηκε από την καθής. Η απόφαση αυτή προσβλήθηκε από την προσφεύγουσα.

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πρώτα παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

Στη συνέχεια, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καθής υπερέβη τα όρια της ελευθερίας της να χαράζει την πολιτική της. Η καθής έχει δημοσιοποιήσει ορισμένα σημεία αφετηρίας, κανόνες πολιτικής και ένα σταδιακό πρόγραμμα για να εξασφαλίσει το να παρατείνονται οι συμβάσεις με ξεκάθαρο και διαφανή τρόπο. Κατά την προσφεύγουσα, η καθής υπερέβη τη διακριτική εξουσία που έχει για την εφαρμογή των κανόνων αυτών.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του καθήκοντος προνοίας και παραβίαση της αρχής της ισοτιμίας.

Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καθής ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας. Η προσφεύγουσα δηλώνει ότι ο Ολλανδός Υπουργός Εσωτερικών διέταξε, κατόπιν αιτήσεως της καθής, έλεγχο ασφαλείας σχετικά με την προσφεύγουσα. Από τον έλεγχο αυτόν δεν προέκυψε το παραμικρό επιβαρυντικό στοιχείο για την προσφεύγουσα. Ωστόσο, κατά την προσφεύγουσα, το γεγονός ότι απλώς και μόνον διενεργήθηκε έλεγχος ασφαλείας είναι ο πραγματικός λόγος που δεν παρατάθηκε η σύμβασή της.

Προσφυγή του Jose Maria Sison κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 30 Απριλίου 2003**(Υπόθεση T-150/03)**

(2003/C 213/73)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Ο Jose Maria Sison κάτοικος Ουτρέχτης, Κάτω Χώρες, εκπροσωπούμενος από τους J. Fermon, A. Comte, E. Schultz και D. Gurses, δικηγόρους, άσκησε στις 30 Απριλίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 230 ΕΚ, την απόφαση του Συμβουλίου της 27ης Φεβρουαρίου 2003 (06/C/01/03): Απάντηση του Συμβουλίου της 27ης Φεβρουαρίου 2003 στην επαναληπτική αίτηση του Jan Fermon, η οποία εστάλη με τηλεομοιοτυπία στις 3 Φεβρουαρίου 2003 σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, κοινοποιηθείσα στον δικηγόρο του αιτούντος στις 28 Φεβρουαρίου 2003.
- Να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων στην παρούσα υπόθεση είναι ο ίδιος όπως στις υποθέσεις T-47/2003, Sison κατά Συμβουλίου και Επιτροπής⁽¹⁾, και T-110/03, Sison κατά Συμβουλίου⁽²⁾, και επιδιώκει την ακύρωση της απόφασης του καθού να μην του εξασφαλίσει πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα στα οποία στηρίχθηκε η απόφαση του Συμβουλίου 2002/974/ΕΚ⁽³⁾, η οποία κατέργησε την προηγούμενη απόφαση 2002/848/ΕΚ⁽⁴⁾, με την οποία τόσο ο προσφεύγων όσο και η «New People's Army» (NPA) περιλαμβάνονται στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001⁽⁵⁾.

Προς υποστήριξη των αιτημάτων του, ο προσφεύγων επικαλείται:

- Προσβολή του δικαιώματος πρόσβασης σε έγγραφα, όπως αυτό κατοχυρώνεται στα άρθρα 1, παράγραφος 2, ΕΕ, 6, παράγραφος 1, ΕΕ, 255 ΕΚ και 4, παράγραφος 1, στοιχ. α, 4, παράγραφος 6, και 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001⁽⁶⁾.
- Παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης και της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.
- Παραβίαση της γενικής αρχής του κοινοτικού δικαίου που καθιερώνεται στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ και, ειδικότερα, του δικαιώματος να πληροφορηθεί σε γλώσσα κατανοητή και λεπτομερώς για τη φύση και τα στοιχεία της κατηγορίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 101 της 26.4.2003, σ. 41.

⁽²⁾ Αδημοσίευτη στην ΕΕ.

⁽³⁾ Απόφαση του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2002 για την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 3 του Κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 σχετικά με ειδικά περιοριστικά μέτρα που απευθύνονται σε ορισμένα πρόσωπα και ομάδες προσώπων, με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και την κατάργηση της Απόφασης 2002/460/ΕΚ (ΕΕ L 337 της 13.12.2002, σ. 85).

⁽⁴⁾ Απόφαση του Συμβουλίου της 28ης Οκτωβρίου 2002 για την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 3 του Κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων που αφορούν πρόσωπα ή ομάδες, με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και την κατάργηση της απόφασης 2002/460/ΕΚ (ΕΕ L 295 της 30.10.2002, σ. 12).

⁽⁵⁾ Κανονισμός του Συμβουλίου της 27ης Δεκεμβρίου 2001 περί ειδικών περιοριστικών μέτρων που αφορούν πρόσωπα ή ομάδες με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 344 της 28.12.2001, σ. 70).

⁽⁶⁾ Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 2001 σχετικά με την πρόσβαση των πολιτών στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43).

Προσφυγή του Eduard Vonier κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 15 Μαΐου 2003

(Υπόθεση T-165/03)

(2003/C 213/74)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Ο Eduard Vonier, κάτοικος Άμστερνταμ (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο W. Schmolke, άσκησε στις 15 Μαΐου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 30 Ιουλίου 2002 απόφαση της εξεταστικής επιτροπής να μην τον περιλάβει στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού COM/A/6/01 για τις εξωτερικές σχέσεις
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα αποζημίωση λόγω ηθικής βλάβης ύψους 10 000 ευρώ,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, ενδεχομένως κατ' εφαρμογήν του άρθρου 87, παράγραφος 3, του κανονισμού διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού COM/A/6/01⁽¹⁾ ορίστηκε για τον διορισμό υπαλλήλων διοικήσεως στον τομέα των εξωτερικών σχέσεων και διοικητικού προσωπικού για την ενίσχυση τριτοκοσμικών χωρών. Ο προσφεύγων, αυστριακός υπήκοος, υπέβαλε υποψηφιότητα για τον τομέα των εξωτερικών σχέσεων. Ολοκλήρωσε με επιτυχία τη γραπτή δοκιμασία και έγινε δεκτός στην προφορική δοκιμασία. Με την προσβαλλόμενη απόφαση του

κοινοποιήθηκε ότι δεν μπορούσε να περιληφθεί στον πίνακα επιτυχόντων διότι η βαθμολογία που συγκέντρωσε στην προφορική δοκιμασία (18 από 40 βαθμούς) ήταν κάτω από το ελάχιστο όριο των 20 βαθμών.

Ο προσφεύγων επικαλείται τους εξής λόγους ακυρώσεως:

- παράβαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας σύμφωνα με τα άρθρα 12 και 39 της Συνθήκης ΕΟΚ καθώς και παράβαση της επιταγής της ίσης μεταχειρίσεως των συμμετεχόντων σε διαγωνισμό. Πρόκειται για την αδυναμία του προσφεύγοντα να μετάσχει σε σεμινάριο προετοιμασίας για την προφορική δοκιμασία, το οποίο οργανώθηκε από το γερμανικό υπουργείο εξωτερικών και στο οποίο μετέσχαν υπάλληλοι της Επιτροπής.
- ελλιπή σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής, παράβαση ουσιώδους τύπου και παράβαση της διατάξεως του παραρτήματος 3 του ΚΥΚ.
- προφανή σφάλματα αξιολογήσεως και κατάχρηση της διακριτικής ευχέρειας από την εξεταστική επιτροπή.
- παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω της μη αξιολογήσεως των γλωσσικών ικανοτήτων του προσφεύγοντος για την κοινοποίηση του διαγωνισμού.

(¹) Που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα C 110Α της 11.4.2001, σ. 13.

Προσφυγή της Bank Austria Creditanstalt AG κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 6 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση T-198/03)

(2003/C 213/75)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Bank Austria Creditanstalt AG, με έδρα τη Βιέννη (Αυστρία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Christian Zschocke και Jürgen Beninca, άσκησε στις 6 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 5ης Μαΐου 2003,
- να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η καθής εξέδωσε στις 11 Ιουνίου 2002 απόφαση με την οποία επέβαλε πρόστιμα στην προσφεύγουσα και σε επτά άλλες αυστριακές τράπεζες (υπόθεση COMP/36.571 — Αυστριακές Τράπεζες). Η προσφεύγουσα έχει ασκήσει προσφυγή κατά της ανωτέρω αποφάσεως (¹).

Με την παρούσα προσφυγή η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως της καθής της 5ης Μαΐου 2003 να προαναγγείλει τη δημοσίευση αρχικά στο Διαδίκτυο και στη συνέχεια στην Επίσημη Εφημερίδα της αποφάσεώς της της 11ης Ιουνίου 2002 για την επιβολή των προστίμων. Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η καθής απέρριψε τα αιτήματα που είχε υποβάλει η προσφεύγουσα ως προς την προβλεπόμενη από την καθή δημοσίευση της αποφάσεως την επιβολή των προστίμων.

Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η δημοσίευση της αποφάσεως για την επιβολή των προστίμων, υπό την προαναγγελθείσα μορφή, είναι ανεπίτρεπτη. Ισχυρίζεται ότι δεν πρέπει να πραγματοποιηθεί η δημοσίευση αυτή, διότι το άρθρο 21, παράγραφος 1, του κανονισμού 17 δεν επιτρέπει τη δημοσίευση των αποφάσεων που εκδίδονται βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού 17.

Επιπλέον, δεν επιτρέπεται η δημοσίευση της αποφάσεως για την επιβολή των προστίμων με τη μορφή του μη απόρρητου κειμένου που υποβάλλει προς δημοσίευση η καθής, διότι το κείμενο αυτό — αν εξαιρεθεί η τήρηση του ανωνύμου για τα φυσικά πρόσωπα — αποτελεί κατά γράμμα επανάληψη της αποφάσεως για την επιβολή των προστίμων. Ο κανονισμός 17 όμως επιτρέπει μόνο τη δημοσίευση των βασικών σημείων του περιεχομένου μιας αποφάσεως που μπορεί να δημοσιευτεί.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται περαιτέρω ότι σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται να δημοσιευτούν τα τμήματα της αποφάσεως που αφορούν το 1994, αφού τα τμήματα αυτά δεν έχουν καμία σημασία για το διατακτικό της εν λόγω αποφάσεως και η καθής δεν ήταν αρμόδια να διαπιστώσει την εκ μέρους της προσφεύγουσας παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ το 1994. Επιπλέον, η δημοσιοποίηση του μη απόρρητου κειμένου της αποφάσεως για την επιβολή των προστίμων στην Επίσημη Εφημερίδα και στο Διαδίκτυο αντιβαίνει στον κανονισμό 45/2001 (²).

(¹) Υπόθεση T-260/02, Bank Austria Creditanstalt κατά Επιτροπής (ΕΕ C 274, σ. 28).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 8, σ. 1).

Προσφυγή της Miguel Torres, S.A., κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 24 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση T-247/03)

(2003/C 213/76)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Miguel Torres, S.A., με έδρα τη Vilafranca del Penedès (Βαρκελώνη), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Enrique Armijo Chávarri, Miguel Ángel Baz de San Ceferino και Antonio Castán Pérez-Gómez, άσκησε, στις 24 Ιουνίου 2003, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (ΓΕΕΑ).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 7ης Απριλίου 2003, που εκδόθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας R 0998/2001-1.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Bodegas Muga, S.A.

Σήμα προς καταχώριση: Παραστατικό σήμα Torre Muga — Αίτηση αριθ. 791.004 για προϊόντα της κατηγορίας 33 (αλκοολούχα ποτά, με εξαίρεση τον ζύθο).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντι-ταχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος: Η αιτούσα.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος: Διεθνές σήμα (αριθ. 252.675), δανέζικο σήμα (αριθ. VR 03.741.1991), γερμανικό σήμα (αριθ. 2.901.360), ισπανικά σήματα (αριθ. 130.955, 321.331 και 130.956), και αγγλικά σήματα (αριθ. 1.039.853 και 1.298.955) TORRES, για προϊόντα κατηγορίας 33.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως: Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (κίνδυνος συγχύσεως).

Προσφυγή του «Υ» κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 2 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση T-249/03)

(2003/C 213/77)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο «Υ», εκπροσωπούμενος από την Σπυριδούλα Παπανικολάου, δικηγόρο, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 18 Ιουνίου 2003 απόφαση του Γενικού Διευθυντή της RELEX με την οποία ανακαλείται η τοποθέτηση του προσφεύγοντος σε Αντιπροσωπεία της Επιτροπής στο εξωτερικό·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Για να στηρίξει την προσφυγή του ο προσφεύγων προβαλλει παραβάσεις των άρθρων 7 και 25 του ΚΥΚ, του κανόνα του Διοικητικού Οδηγού που προορίζεται για χρήση της εξωτερικής υπηρεσίας της ΓΔ RELEX, σύμφωνα με τον οποίον η διάρκεια της τοποθέτησεως καθορίζεται σε τέσσερα έτη, καθώς και την παραβίαση της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Προβάλλει επίσης κατάχρηση εξουσίας, καθώς και παραβάσεις του πειθαρχικού καθεστώτος της Κοινότητας και της αρχής της αναλογικότητας.

Προσφυγή της Fédération Nationale de l'Industrie et des Commerces en Gros des Viandes (FNICGV) κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 7 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση T-252/03)

(2003/C 213/78)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Fédération Nationale de l'Industrie et des Commerces en Gros des Viandes (FNICGV), με έδρα το Παρίσι, εκπροσωπούμενη από τον P. Abegg, δικηγόρο, με διεύθυνση επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 7 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

κυρίως:

- να ακυρώσει το πρόστιμο που επέβαλε η Επιτροπή με την από 2 Απριλίου 2003 απόφασή της,

επικουρϊκώς:

- να μειώσει αισθητά το ποσό του προστίμου που επέβαλε η Επιτροπή με την από 2 Απριλίου 2003 απόφασή της,

εν πάση περιπτώσει:

- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση ή τη μείωση του προστίμου που της επιβλήθηκε με την απόφαση της Επιτροπής, της 2ας Απριλίου 2003, στην υπόθεση COMP/C.38.279/F 3 — γαλλικά βόεια κρέατα, η οποία αφορούσε παράβαση του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ, λόγω συμφωνίας με αντικείμενο την αναστολή των εισαγωγών βοείου κρέατος στη Γαλλία και τον καθορισμό ελάχιστης τιμής για ορισμένες κατηγορίες ζώων.

Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι, κατά την δεύτερη κρίση της τρελής αγελάδας, οι εκτροφείς βοοειδών υπέστησαν, τον Οκτώβριο 2001, άνευ προηγουμένου οικονομικό πλήγμα. Στη Γαλλία, ομάδες ετρωφών απέκλεισαν σφαγεία, διαδήλωσαν και σταμάτησαν φορτηγά για να ελέγξουν την προέλευση των κρεάτων και να καταστρέψουν τα μη γαλλικά κρέατα. Εν συνεχεία, με την παρότρυνση του γαλλικού υπουργείου Γεωργίας, οι συνομοσπον-

δίες εκτροφών και βιομηχάνων συμφώνησαν την προσωρινή αναστολή των εισαγωγών και τον καθορισμό μιας δίκαιης κλίμακας τιμών αγοράς έναντι της άρσεως του αποκλεισμού των σφαγείων.

Για να στηρίξει την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι κατά τη σύναψη της συμφωνίας υπήρχε ελαττωματική δήλωση βουλήσεως και έλλειψη ελευθερίας, πράγμα που αποτελεί, κατά τη γνώμη της, λόγο απαλλαγής από την ευθύνη της στο πλαίσιο της εκτελέσεως της συμβάσεως. Ευρισκόταν σε δεινή θέση λόγω των απειλών και βίαισπραγιών εκ μέρους των αγροτών, της αδράνειας των γαλλικών δημοσίων αρχών ως προς τη διατήρηση της τάξεως και της ισχυρής πίεσεως του Υπουργού γεωργίας. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται εξάλλου ότι δεν της ήταν δυνατόν να καταγγείλει τις πιέσεις που υφίσταντο τα μέλη της, καθόσον ο Υπουργός γεωργίας είχε αναλάβει την πρωτοβουλία, είχε ενθαρρύνει και είχε επιτρέψει τη σύναψη της συμφωνίας. Τέλος, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι δεν είχε οικονομικό συμφέρον για τη σύναψη της συμφωνίας.

Η προσφεύγουσα, τέλος, ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, αναγνωρίζοντας στην επίδικη απόφαση ότι η προσφεύγουσα έδρασε υπό πίεση και επιβάλλοντάς της την πληρωμή προστίμου, υπέπεσε σε αντιφάσεις κατά την αιτιολόγηση της αποφάσεως.

Η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης την παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17⁽¹⁾, ως προς τη μείωση του προστίμου. Η προσφεύγουσα προβάλλει συναφώς την παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως. Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι το ύψος του προστίμου δύναται επίσης να περιορίσει τη συνδικαλιστική ελευθερία, δεδομένου ότι ο προϋπολογισμός της προσφεύγουσας δεν της επιτρέπει πλέον να εκπροσωπή τα συμφεροντα των μελών της.

(¹) Κανονισμός αριθ. 17 του Συμβουλίου, πρώτος κανονισμός εκτελέσεως των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης (ΕΕ P 13 της 21.2.1962, σ. 204 έως 211).

Προσφυγή του José Manuel Lopes Cejudo κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 8 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση T-254/03)

(2003/C 213/79)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο José Manuel Lopes Cejudo, κάτοικος Μπραζιλία (Βραζιλία), εκπροσωπούμενος από τους G. Vandersanden και L. Levi,

δικηγόρους, άσκησε στις 8 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 12 Ιουνίου 2002 απόφαση της Αρμόδιας για τους διορισμούς Αρχής (ΑΔΑ), περί παραχώρησης κατοικίας στον προσφεύγοντα και να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ την περιεχόμενη στην απόδειξη καταβολής μισθού του Ιουλίου 2002 του προσφεύγοντος σχετικά με τη χορήγηση της αποζημίωσης συνθηκών διαβίωσης του άρθρου 10 του Παραρτήματος Χ του ΚΥΚ·
- να ακυρώσει, καθόσον είναι αναγκαίο, την από 28 Μαρτίου 2003 απόφαση με την οποία απορρίπτεται η από 5 Σεπτεμβρίου ένσταση του προσφεύγοντος·
- να καταδικάσει την καθής να καταβάλει τόκους υπερημερίας από τον Ιούλιο 2000 για τη διαφορά μεταξύ του ποσού που εισέπραξε ο προσφεύγων βάσει της αποζημίωσης συνθηκών διαβίωσης και αυτού που θα έπρεπε να είχε εισπράξει λαμβανομένων υπόψη των συντηρουμένων απ' αυτόν τεσσάρων τέκνων του, έως της πλήρους εξοφλήσεως, το δε εφαρμοστέο επιτόκιο να υπολογισθεί βάσει του επιτοκίου που προβλέπει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησεως κατά την οικεία περίοδο αυξημένο κατά δύο μονάδες·
- να καταδικάσει την καθής να καταβάλει συμβολικά ένα ευρώ για αποκατάσταση της ηθικής βλάβης·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύριοι ισχυρισμοί

Ο προσφεύγων, υπάλληλος της Επιτροπής, τοποθετημένος στην Αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Μπραζιλία, έχει τέσσερα τέκνα, τα οποία ζουν με τη μητέρα τους, πρώην σύζυγο του προσφεύγοντος. Ο προσφεύγων εντούτοις συμβάλλει στην ουσιαστική συντήρηση των τέκνων, όπως έχει ήδη αναγνωρίσει το Πρωτοδικείο στο πλαίσιο προηγούμενης προσφυγής που άσκησε ο προσφεύγων⁽¹⁾. Η παρούσα δίκη αφορά δύο αποφάσεις της Επιτροπής, με την πρώτη από τις οποίες απορρίπτεται η παραχώρηση στον προσφεύγοντα κατοικίας 5 υπνοδωματίων για τη στέγαση των τεσσάρων τέκνων του για τον λόγο ότι αυτά ζουν στην Ευρώπη με τη μητέρα τους, και με τη δεύτερη, που ανακοινώθηκε στον προσφεύγοντα με την απόδειξη καταβολής μισθού του Ιουλίου 2002, με την οποία λαμβάνονται υπόψη μόνο δύο από τα τέσσερα τέκνα για τον καθορισμό της αποζημίωσης συνθηκών διαβίωσης (άρθρο 10 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ).

Για να στηρίξει την προσφυγή του, ο προσφεύγων, προβάλλει παραβάσεις του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ, της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αρχής «patere legem quam ipse fecit». Ως προς την απόφαση σχετικά με την αποζημίωση συνθηκών διαβίωσης, ο προσφεύγων προβάλλει επίσης τον αδικαιολόγητο πλουτισμό των Κοινοτήτων και παραβιάσεις της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και των αρχών της νομιμότητας και της χρηστής διοικήσεως.

(¹) Απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 2002 στην υπόθεση T-271/01, Υπ. Υπ. 2002, σ. II-1109, που ανακοινώθηκε στην ΕΕ C 19 της 25.9.1993, σ. 33.

Προσφυγή του Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwerter e.V. και του Josef Kloh κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 14 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση T-256/03)

(2003/C 213/80)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Ο Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwerter e.V., με έδρα στο Bochum (Γερμανία), και ο Josef Kloh, κάτοικος Eichenried (Γερμανία), εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους R. Steiling και S. Wienhues, άσκησε στις 14 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 6 της από 12 Μαΐου 2003 αποφάσεως της Επιτροπής (2003/328/EK), καθόσον οι εξαιρετικές ρυθμίσεις όσον αφορά τη χρήση υπολειμμάτων τροφίμων της κατηγορίας 3 στη διατροφή των χοίρων και την απαγόρευση της ανακύκλωσης εντός ενός ζωικού είδους για τη διατροφή χοίρων με χυλό ισχύουν το αργότερο μέχρι την 31η Οκτωβρίου 2006,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Στην υπόθεση T-391/02 ⁽¹⁾, οι προσφεύγοντες άσκησαν προσφυγή ακυρώσεως κατά του κανονισμού (ΕΚ) 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾ και ζήτησαν την ακύρωση αυτού του κανονισμού καθόσον οι εξαιρέσεις από την απαγόρευση της χρήσεως υπολειμμάτων τροφίμων στη διατροφή σύμφωνα με το άρθρο 22 επιτρέπονται για διάστημα το πολύ 4 ετών από 1ης Νοεμβρίου 2002. Με την προσβαλλόμενη απόφαση θεσπίστηκαν μεταβατικές ρυθμίσεις σύμφωνα με το άρθρο 32, παράγραφος 2, του κανονισμού.

Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι το χρονικό όριο ισχύος των μεταβατικών ρυθμίσεων είναι παράνομο. Δεν είναι αναγκαίο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου. Οι προσφεύγοντες επικαλούνται επίσης τους προβληθέντες στο πλαίσιο της υποθέσεως T-391/02 λόγους ακυρώσεως και επιχειρήματα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 44, σ. 42.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 3ης Οκτωβρίου 2002 για τον καθορισμό υγειονομικών κανόνων σχετικά με τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (ΕΕ L 273, σ. 1).

Προσφυγή-αγωγή του Andreas Mausolf κατά της Ευρώπης, που ασκήθηκε στις 11 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση T-258/03)

(2003/C 213/81)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Ο Andreas Mausolf, εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους M. F. Baltussen και P. de Casparis, άσκησε στις 11 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά της Ευρώπης.

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- 1) να ακυρώσει την από την Ευρώπη (μερική) απόρριψη στις 14 Απριλίου 2003 της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος κατά της αποφάσεως της 30ής Σεπτεμβρίου 2002 και συγχρόνως να ακυρώσει την απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 2002·
- 2) να υποχρεώσει την Ευρώπη να καταβάλει αποζημίωση στον προσφεύγοντα και, εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Ευρώπη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων εργάζεται από την 1η Ιουλίου 1999 για την καθής-εναγομένη (στο εξής: καθής). Την 1η Ιουλίου 2003 έληξε η σύμβασή του εργασίας. Ωστόσο, η αίτηση του προσφεύγοντος να παραταθεί η σύμβασή του απορρίφθηκε από την καθής. Η απόφαση αυτή προσβλήθηκε από τον προσφεύγοντα.

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων προβάλλει πρώτα παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.

Στη συνέχεια, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η καθής υπερέβη τα όρια της ελευθερίας της να χαράζει την πολιτική της. Η καθής έχει δημοσιοποιήσει ορισμένα σημεία αφετηρίας, κανόνες πολιτικής και ένα σταδιακό πρόγραμμα για να εξασφαλίσει το να παρατείνονται οι συμβάσεις με ξεκάθαρο και διαφανή τρόπο. Κατά τον προσφεύγοντα, η καθής υπερέβη τη διακριτική εξουσία που έχει για την εφαρμογή των κανόνων αυτών.

Επιπλέον, ο προσφεύγων προβάλλει παράβαση του καθήκοντος προνοίας και παραβίαση της αρχής της ισότητας.

Τέλος, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το γεγονός ότι είναι μέλος του συμβουλίου των εργαζομένων της Ευρώπης και το γεγονός ότι ανήκει σε συνδικαλιστική οργάνωση αποτελούν την αιτία για την οποία δεν παρατάθηκε η σύμβασή του. Ο προσφεύγων θεωρεί ότι οι εργαζόμενοι που είναι μέλη οργάνου συνδιαχειρίσεως πρέπει να απολαύουν ειδικής προστασίας κατά των απολύσεων και ότι σε αυτού του είδους τις περιπτώσεις ο εργοδότης πρέπει να αποδεικνύει ότι δεν υπάρχει σχέση μεταξύ της απολύσεως και των δραστηριοτήτων του εργαζομένου.

Διαγραφή της υποθέσεως T-280/93 ⁽¹⁾

(2003/C 213/82)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 12ης Ιουνίου 2003, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-280/93, Brian Stephen Garrett κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 302 της 19.11.92.

Διαγραφή της υποθέσεως T-52/98 ⁽¹⁾

(2003/C 213/83)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 11ης Ιουνίου 2003, ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-52/98, Ολλανδικές Αντίλλες κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 151 της 16.5.98.

τήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-292/99, Bouw- en Handelsonderneming J. Peeters B.V. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 63 της 4.3.00.

Διαγραφή της υποθέσεως T-295/99 ⁽¹⁾

(2003/C 213/86)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 11ης Ιουνίου 2003, ο πρόεδρος του δεύτερου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-295/99, Diesel Oil Company B.V. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 63 της 4.3.00.

Διαγραφή της υποθέσεως T-53/98 ⁽¹⁾

(2003/C 213/84)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 11ης Ιουνίου 2003, ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-53/98, De Nederlandse Antillen κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 166 της 30.5.98.

Διαγραφή της υποθέσεως T-303/99 ⁽¹⁾

(2003/C 213/87)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 11ης Ιουνίου 2003, ο πρόεδρος του δεύτερου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-303/99, Hoogendijk ATW B.V. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 63 της 4.3.00.

Διαγραφή της υποθέσεως T-292/99 ⁽¹⁾

(2003/C 213/85)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 11ης Ιουνίου 2003, ο πρόεδρος του δεύτερου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινο-

Διαγραφή της υποθέσεως T-35/02 ⁽¹⁾

(2003/C 213/88)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Με διάταξη της 8ης Απριλίου 2003, ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-35/02, Alitalia — Linee Aeree Italiane SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) EE C 109 της 4.5.02.

Διαγραφή της υποθέσεως T-62/03 ⁽¹⁾

(2003/C 213/90)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 19ης Ιουνίου 2003, ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-62/03, Γεώργιος Βασιλάκης κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) EE C 101 της 26.4.03.

Διαγραφή της υποθέσεως T-103/02 ⁽¹⁾

(2003/C 213/89)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 19ης Ιουνίου 2003, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-103/02, Ineos Phenol GmbH & Co. KG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) EE C 156 της 29.6.02.

Διαγραφή της υποθέσεως T-85/03 ⁽¹⁾

(2003/C 213/91)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 18ης Ιουνίου 2003, ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-85/03, Government of the Cayman Islands κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) EE C 124 της 24.5.03.

III

(Πληροφορίες)

(2003/C 213/92)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 200 της 23.8.2003

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 184 της 2.8.2003

EE C 171 της 19.7.2003

EE C 158 της 5.7.2003

EE C 146 της 21.6.2003

EE C 135 της 7.6.2003

EE C 124 της 24.5.2003

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>